

»Drag ikke udenlands i søgen efter uhyrer at ødelægge«.

LaRouche PAC Internationale

Webcast,

22. sept., 2017.

I sin berømte tale til Kongressen advarede John Quincy Adams om, at Amerika »drager ikke til udlandet i søgen efter uhyrer at ødelægge«, men snarere respekterer »andre nationers uafhængighed samtidig med at bevare sin egen ... og afholder sig fra indblanding i andres anliggender«. Et ekko af denne principerklæring fra John Quincy Adams kunne i denne uge høres i præsident Trumps tale til FN's Generalforsamling, hvor han reelt erklærede afslutningen på politikken for regimeskifte og en unipolær verdensorden, som har domineret de seneste to administrationer, og erklærede, »Vi forventer ikke, at forskellige lande skal være fælles om de samme kulturer, traditioner eller endda regeringssystemer« og opfordrede til »en verden af stolte, uafhængige nationer, der ... gør fælles sag i den største fælles interesse for os alle: en fremtid med værdighed og fred for befolkningen på denne vidunderlige Jord«.

Men præsident Trump modsagde imidlertid sig selv i selvsamme tale og opremsede bogstavelig talt et litani af ikke mindre end et halvt dusin »uhyrer, der skulle ødelægges«, fra Nordkorea til Iran, til Cuba, Venezuela og Syrien. Denne dobbelthed, som man ikke kan karakterisere som andet end »En fortælling om to taler«, som indeholdt det bedste og det værste, reflekterer den kamp, der nu raser, om dette præsidentskabs sjæl. De positive elementer af denne tale, som åbenlyst reflekterer en hældning mod at arbejde sammen med nationer som Kina og Rusland, må omfavnes. Men de andre, meget

destruktive aspekter må opgives og summarisk afvises, og erkendes som det, de er: forsøg på at køre af sporet, det positive potentiale for et nyt system med win-win-relationer, udført af dem, der af geopolitiske grunde er imod det fremvoksende, nye paradigme for fred gennem økonomisk udvikling, som eksemplificeres af Kinas politik for den Nye Silkevej.

Vært Matthew Ogden: Godaften; det er 22. sept. 2017. Tak fordi I lytter til vores ugentlige, strategiske webcast her fra LaRouche PAC.

I denne uge har vi set FN's Generalforsamling samles i New York City. Lad mig begynde aftenens udsendelse med at citere en stor, amerikansk præsident, statsmand og diplomat, hvis 250. fødselsdag vi fejrer i år: John Quincy Adams sagde det følgende i sin berømte tale til Kongressen den 4. juli, 1821: »Amerika udråbte for menneskeheden de umistelige rettigheder, som er menneskets natur, og de eneste lovlige fundament for regering. I forsamlingen af nationer ... rakte Amerika det ærlige venskabs, den ligeværdige friheds og den generøse gensidigheds hånd frem til dem. Hun har ... respekteret andre nationers uafhængighed og samtidig hævdet og bevaret sin egen. Hun har afholdt sig fra indblanding i andres anliggender, selv, når konflikterne har været over principper, som hun holder sig til, som til den sidste, vitale dråbe, der når hjertet ... Hvor som helst standarden for frihed og uafhængighed har udfoldet sig, eller vil udfolde sig, dér vil hendes hjerte, hendes velsignelser og hendes bønner være ... Men, *hun drager ikke til udlandet i søgen efter uhyrer, der skal ødelægges*. Hun er en velynder af frihed og uafhængighed for alle. Hun forfægter og advokerer kun sin egen. Hun vil anbefale den almene sag gennem sin stemmes udtryk og sit eget eksempels venlige sympati. Hun ved meget vel, at, ifald hun melder sig under andre faner end sin egen, er det end fanen for udenlandsk uafhængighed, ville hun involvere sig, så hun ikke kunne vikle sig ud, i alle krigene født af interesse og

intrige, af personlige griskhed, misundelse og ærgerrighed, der antager frihedens farver og tilraner sig en frihedens standard ... Hendes politiks fundamentale grundsætninger ville umærkeligt skifte fra frihed til magt. Båndet på hendes pande ville ikke længere gløde med frihedens og uafhængighedens uudsigelige pragt; men ville i dets sted snart blive erstattet af et imperialt diadem, der med falsk og uren glans udsender de skumle stråler af herredømme og magt. Hun kunne blive verdens diktator: hun ville ikke længer være herskeren af sin egen ånd.«

Denne principerklæring fra John Quincy Adams, som blev holdt for næsten 200 år siden, og som på mange måder var forudvidende på grænsen til det profetiske i sin advarsel; denne tale bør udgøre grundlaget for vores udenrigspolitik som republik, og er faktisk fortsat i centrum for spørgsmålet om fred og krig den dag i dag. Det er i forhold til denne erklæring, at vores ledes udtryk, siden dengang og frem til i dag, for amerikansk udenrigspolitik må måles og sammenlignes.

Her følger engelsk udskrift af resten af webcastet:

Now, let us shift our focus to the speech which President Trump delivered at the United Nations General Assembly on Tuesday of this week. I don't think that there's any other way of characterizing what President Trump had to say other than to call it "The Tale of Two Speeches". In some respects, it could be seen as the best of all possible speeches; but in other respects, and in a very large way, very substantially so, it was the very

worst of all speeches. As Helga Zepp-LaRouche said, it was almost as if he delivered two completely separate and contradictory speeches at once. One thing that's very clear for the observer, is that there are many opposing interests at work in this administration, and that there's a fierce policy war ongoing right now behind the scenes for the very soul of this Presidency. It's one which it is our responsibility to be very clear-eyed about, to understand what the factors involved here are, including the ongoing political coup attempt against this Presidency from inside many of the institutions of our own government. But also to articulate the fact that this war is ongoing, with sobriety and clarity. And we must do this if we are indeed intending to allow the very positive potential which is reflected in this speech, to defeat the very negative tendencies which are also very clearly present.

So, let's take a look first at the positive elements of this speech. Granted, if you've only been reading the Western media accounts, you might not have been exposed to many of the parts which you are about to hear; and you might be very ignorant of

the fact that there was a very substantially positive aspect of

this speech. For those who were there in the assembly hall listening to the speech, and then for you who are viewing this webcast right now, you might be surprised at the positive and hopeful and clear-headed tone which began this speech. One which

is perhaps very reminiscent of some of the statements that you just heard John Quincy Adams make in that speech from almost 200 years ago.

What I'd like to do for you, is just play about seven or eight minutes of the beginning of President Trump's speech to the United Nations General Assembly.

PRESIDENT DONALD TRUMP

: To put it simply, we meet at a time of both of immense promise and great peril. It is entirely up to us whether we lift the world to new heights, or let it fall into a valley of disrepair.

We have it in our power, should we so choose, to lift

millions from poverty, to help our citizens realize their dreams,

and to ensure that new generations of children are raised free from violence, hatred, and fear.

This institution was founded in the aftermath of two world wars to help shape this better future. It was based on the vision

that diverse nations could cooperate to protect their sovereignty, preserve their security, and promote their prosperity.

It was in the same period, exactly 70 years ago, that the United States developed the Marshall Plan to help restore Europe.

Those three beautiful pillars – they're pillars of peace, sovereignty, security, and prosperity.

The Marshall Plan was built on the noble idea that the whole world is safer when nations are strong, independent, and free. As

President Truman said in his message to Congress at that time, "Our support of European recovery is in full accord with our support of the United Nations. The success of the United Nations

depends upon the independent strength of its members."

To overcome the perils of the present and to achieve the

promise of the future, we must begin with the wisdom of the past.

Our success depends on a coalition of strong and independent nations that embrace their sovereignty to promote security, prosperity, and peace for themselves and for the world.

We do not expect diverse countries to share the same cultures, traditions, or even systems of government. But we do expect all nations to uphold these two core sovereign duties: to

respect the interests of their own people and the rights of every

other sovereign nation. This is the beautiful vision of this institution, and this is foundation for cooperation and success.

Strong, sovereign nations let diverse countries with different values, different cultures, and different dreams not just coexist, but work side by side on the basis of mutual respect.

Strong, sovereign nations let their people take ownership of the future and control their own destiny. And strong, sovereign

nations allow individuals to flourish in the fullness of the life

intended by God.

In America, we do not seek to impose our way of life on

anyone, but rather to let it shine as an example for everyone to

watch. This week gives our country a special reason to take pride

in that example. We are celebrating the 230th anniversary of our

beloved Constitution – the oldest constitution still in use in the world today.

This timeless document has been the foundation of peace, prosperity, and freedom for the Americans and for countless millions around the globe whose own countries have found inspiration in its respect for human nature, human dignity, and the rule of law.

The greatest in the United States Constitution is its first three beautiful words. They are: “We, the people.” Generations

of Americans have sacrificed to maintain the promise of those words, the promise of our country, and of our great history. In

America, the people govern, the people rule, and the people are

sovereign. I was elected not to take power, but to give power to

the American people, where it belongs.

In foreign affairs, we are renewing this founding principle of sovereignty. Our government's first duty is to its people, to our citizens – to serve their needs, to ensure their safety, to preserve their rights, and to defend their values.

As President of the United States, I will always put America first, just like you, as the leaders of your countries will always, and should always, put your countries first. [Applause.]

All responsible leaders have an obligation to serve their own citizens, and the nation-state remains the best vehicle for elevating the human condition. But making a better life for our people also requires us to work together in close harmony and unity to create a more safe and peaceful future for all people.

The United States will forever be a great friend to the world, and especially to its allies. But we can no longer be taken advantage of, or enter into a one-sided deal where the United States gets nothing in return. As long as I hold this office, I will defend America's interests above all else.

But in fulfilling our obligations to our own nations, we also realize that it's in everyone's interest to seek a future

where all nations can be sovereign, prosperous, and secure.

America does more than speak for the values expressed in the United Nations Charter. Our citizens have paid the ultimate price

to defend our freedom and the freedom of many nations represented

in this great hall. America's devotion is measured on the battlefields where our young men and women have fought and sacrificed alongside of our allies, from the beaches of Europe to

the deserts of the Middle East to the jungles of Asia.

It is an eternal credit to the American character that even after we and our allies emerged victorious from the bloodiest war

in history, we did not seek territorial expansion, or attempt to

oppose and impose our way of life on others. Instead, we helped

build institutions such as this one to defend the sovereignty, security, and prosperity for all.

For the diverse nations of the world, this is our hope. We want harmony and friendship, not conflict and strife. We are guided by outcomes, not ideology. We have a policy of principled

realism, rooted in shared goals, interests, and values.

OGDEN: So, that was the beginning of President Trump's speech to the United Nations General Assembly. As has been reported, immediately afterwards in a press conference, Foreign Minister Sergey Lavrov of Russia responded very favorably to that aspect of the speech. As he said, "I think it's a very welcome statement, which we haven't heard from an American leader for a very long time." This is true, in this aspect of the speech; because what you just heard from President Trump was essentially a declaration that the policy of regime-change was over. He said, we're looking for a coalition of strong and independent nations that will be sovereign nations, but will exist in shared security, prosperity, and peace. So, an end to the so-called "unipolar" world. He said, "We do not expect diverse countries to share the same cultures, traditions, or even systems of government." He said we should "let diverse countries with different values, different cultures, and different dreams not just coexist, but work side by side on the basis of mutual respect." And, he said, these countries can work to make a

better life for all people by working together in “harmony and unity”. For the diverse nations of the world, this is our hope,”

he said. “We want harmony and friendship, not conflict and strife.”

So, this is a very positive statement of US foreign policy; and one which could be taken as an end to the commitment to geopolitics and a unipolar world. However, from there, the speech took a very dramatic turn. Immediately after vowing that

the policy of regime-change was over, President Trump proceeded

to list off no less than half a dozen regimes in this world which

must be changed or overthrown. Literally, he had a litany of “monsters to destroy”, in the words of John Quincy Adams. Apart

from vowing to “totally destroy North Korea”, he also called to

dismantle the Iranian nuclear deal; calling the Iranian government a “corrupt dictatorship behind the false guise of a democracy”. And he similarly went after Syria, Cuba, and Venezuela. Curiously, nowhere did he call out the Saudis for their genocidal war that’s now being perpetrated against the people of Yemen, or their support – financial and otherwise –

for the hijackers that attacked the very city in which he was speaking on 9/11 and killed almost 3000 Americans. A case which

is now being litigated by family members of the victims of 9/11

in front of US court.

So, after hearing the initial statements of harmony and friendship and respect for sovereignty and not seeking to impose

our way of life on anyone, but rather letting diverse nations with diverse values, cultures, dreams, and even systems of government, not merely mutually coexist but work side by side on

the basis of mutual respect. After hearing those words – frankly so reminiscent of what you heard John Quincy Adams say in

his address from 1821 – it was rather shocking to then hear in exactly the same speech, President Trump proceed with a litany of

threats and regime change which frankly was reminiscent of George

W Bush's infamous Axis of Evil speech. We saw how that proceeded

with the case of the regime-change war in Iraq. So, this is precisely what John Quincy Adams had warned so strongly against

in the words "Let us not go abroad in search of monsters to destroy."

But then, after that litany of threats, President Trump then proceeded to conclude his speech by saying the following: "Our hope is a world of proud independent nations that embrace their duties, seek friendship, respect others, and make common cause in the greatest shared interest of all. A future dignity and peace for the people of this wonderful Earth. This is the true vision of the United Nations, the ancient wish of every people, and the deepest yearning that lives inside every sacred soul."

So, as I said, it was almost like the Tale of Two Speeches, which somehow both got combined into one address. But the kind of self-contradiction and duality which was on display and came across almost as being schizophrenic on the part of the speech writer, taking very due note of the very positive aspects of what he laid out in the beginning, what maybe could be called the Trump Doctrine, the end of this unipolar world and the end of

regime change; the very dangerous and negative aspects of what he

then proceeded to say in the very same speech should not be sugar-coated by any means.

In speaking with Helga Zepp-LaRouche earlier today, she had the following to say. She said, "It's very clear that Foreign Minister Lavrov responded to the positive elements of Trump's speech. But it's also clear that there are very negative and very destructive elements of Trump's speech which came across as

almost two different speeches. How can you denounce regime change on the one hand, and then make a list of half a dozen regimes that you demand to be changed in the very same speech?"

She said that "The solution here is that Trump has to follow through on the constructive things he said; but he must also abandon the policies which are obviously destructive. This North

Korea thing could blow up at any minute, if this policy continues," she said. "It's nice that he said the things that he

did in the beginning; but it's almost like they are two opposing

policies coming out of his mouth. What's very clear is that there are two opposing interests working on Trump. There's a

war

ongoing for the soul of this Presidency. The positive elements

of this policy statement must be reinforced and strengthened,”

she said. “But, the negative elements – such as the verbal

escalation against North Korea – should be recognized as an

effort on the part of certain elements in this administration to

drive a wedge in the potential for cooperation between the United

States and China. This policy,” she said, “has clearly been

inserted by the neo-con elements which are still influencing this

Presidency.

“What we must do, is demand that Trump stick to his promise

which he expressed in the campaign, to cooperate with Russia and

with China. This is the world of independent nations united for

‘common cause and shared interests’ which he referred to in the

conclusion of his speech. This should absolutely be pursued,”

she said, “but what that means is that this other stuff has got

to go.” She noted that now with the increase in the US military

budget, which is now greater than ever before, we have nearly \$700 billion in our military budget; far greater than the next seven countries in the world combined. She asked the question:

How much of this money could be used for infrastructure instead?

She also emphasized that the point is that we have an extraordinary opportunity on our hands; but there are also very real dangers facing us as well.

In reflecting on what's occurred this week, it's always very important to approach the situation from above; from the top down. The defining question for anybody who's sober-minded in international relations today is, will the world unite around the

New Paradigm of development which has been initiated by China in

the form of the New Silk Road policy? Or, will a continuation of

the perpetual warfare policy and regime-change policy of the past

two administrations be allowed to escalate and to derail this emerging potential? Both in terms of undermining the ability of

the United States and countries such as China and Russia to

cooperate, and also in a very real way, threatening to actually

bring the world to the brink of thermonuclear war. Will the United States abandon the geopolitics associated with the Cold War and the British imperial of zero-sum game and unipolar hegemony, and instead embrace the win-win paradigm of peace through development and relationships between countries based on

mutual respect, mutual benefit, and mutual gain?

The answer to that question still remains unclear in the wake of President Trump's address to the United Nations General

Assembly, either in the positive or in the negative. But, if you

look at the world stage, we are watching before our very eyes, a

new paradigm in the relations between nations emerge. This is seen very clearly in the Belt and Road Initiative and all the developments that are associated with that – the positive development projects that China is bringing to central Asia, and

emphatically bringing to Africa, and bringing to Latin America.

Apart from all the political gossip and all the partisan propaganda and media punditry that you're exposed to on a

daily

basis, the question for an American citizen to ask is, how will

President Trump respond to this emerging new paradigm? And how

will the United States fit into that emerging new international

dynamic of peace through development? That's the measuring rod

against which not only his words but his actions must be judged.

He has some very clear opportunities in the coming months to

follow through on what is clearly his inclination for a positive

relationship with China and with Russia; including his seemingly

very positive personal relationship with President Xi Jinping.

The ASEAN summit is upcoming in less than two months, and it has

been announced that President Trump will be travelling to attend

the ASEAN summit. As part of that trip to Asia, he will be

making his very first state visit to China. This has all of the

positive potentials; it implies everything that could occur in

terms of the United States joining the New Silk Road, following

up on the attendance to the Belt and Road Forum by Matthew Pottinger, who was sent personally by Trump as an envoy of the United States. The personal visits that President Xi Jinping has made to the United States; the very good appointment of Terry Bransted to be the Ambassador to China, who we know has very positive views of China-US relations. Also, emphatically the question of Chinese investment into rebuilding the infrastructure of the United States, in the wake of Hurricane Harvey, Hurricane Irma, now Hurricane Maria and the destruction that that has wrought on the island of Puerto Rico. This question of not only reconstruction, but construction of an entirely new infrastructure platform in the United States could not be more urgent. President Trump has committed himself to at least \$1 trillion in investment in that kind of infrastructure. We know that the scale is far, far greater; and that requires a return to Hamiltonian economics. But it also requires the United States to enter into a very decisive and reciprocal relationship with China

in terms of mutual investment and mutual development. That is the framework around which the positive opportunities for cooperation with China can be built.

If we take that kind of approach from above and say it's not within the interstices of Congressional partisan politics, or bickering inside the halls of Congress that we're going to make

the necessary policy revolution in terms of the economics of the

United States. But it's from recognizing that a far greater global process is now underway; a dynamic which is sweeping the

planet. It's sweeping away both the geopolitical paradigm of British imperial divide and conquer geopolitics; but it's also bringing in an entirely new approach to how you construct peace

through economic development.

So, the defining question in international relations is, how will the United States fit into that? That remains the overarching question at the very root of this fight for the soul

of the US Presidency.

As we've documented and will be continuing to document in an exposé which is forthcoming from LaRouche PAC, there is a very

real concerted effort from inside the institutions of the United

States to undermine this Presidency and to box Trump into making

very real strategic mistakes. The time has come for him to learn

those lessons and to throw that aspect out, and to embrace the positive aspects as you could hear in the beginning of this address to the United Nations General Assembly.

So, let me go back to the words of President John Quincy

Adams, who was our chief diplomat as Secretary of State for many

years, who was diplomat to the nation of Russia, and after being

President for one successful term, returned to the United States

Congress and fought a battle against slavery which in turn

inspired Abraham Lincoln. But in his prophetic and very

prescient speech, he warned that yes indeed, the United States of

America will proclaim the "inextinguishable rights of human

nature", will abstain from "interference in the concerns of

others", will "respect the independence of other nations while

asserting and maintaining her own." "But America does not go

abroad in search of monsters to destroy." He warned that if

we

were to do that, the “fundamental maxims of our policy would change insensibly from liberty to force. We would no longer beam

with the splendor of freedom and independence, but instead an “imperial diadem would be substituted, flashing in false and tarnished lustre in the murky radiance of dominion and power.”

We would become the dictator of the world; “no longer the ruler

of [our] own spirit.”

So, let us take a lesson from the words of John Quincy

Adams. Let us once and for all abandon the regime-change

geopolitics of the last two administrations; and let us embrace

decisively and fully the new win-win paradigm which has been

spelled out so clearly by President Xi Jinping of China, both in

words and in actions. And was indicated by President Trump in

the beginning of his speech to the United Nations General

Assembly. Let us embrace those policies, and let us abandon the

policies of regime change and perpetual war.

Thank you for joining me here today, and please stay tuned to larouchepac.com.

Vi er stillet over for et valg

Leder fra LaRouche PAC, 21. sept., 2017 – Det store spørgsmål, som historien stiller os i dette øjeblik, og som vil afgøre den fremtidige, historiske kurs, og endda, om der i det hele taget bliver nogen fremtidig historie, er, om USA, under præsident Donald Trump, fuldt og helt vil gå sammen med Kina og Rusland i det store Verdenslandbro-projekt samtidig med, at USA gennemfører statsmand og økonom **Lyndon LaRouches Fire Love**.

Præsident Trumps tale for FN den 19. sept., som med overlæg er blevet fuldstændig forvrænget af de løgnagtige transatlantiske medier, demonstrerer for enhver, der tager sig tid til at læse den, hvor tæt vi er på endelig at skabe de historiske forandringer til det bedre – hvis vi handler nu. Som det ses i de nedenstående, korte uddrag, så var præsident Trumps faktiske tale en passioneret appel til den suveræne nationalstats evne til at forbedre skæbnen og vilkårene for menneskeheden, og suveræne nationalstaters evne til at gøre fælles sag på vegne af den menneskelige art og faktisk skabe en ny renaissance. Den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov responderede korrekt til fremstødet i præsident Trumps tale som helhed, da han karakteriserede den som »bemærkelsesværdig« og »en meget velkommen erklæring, som vi ikke har hørt fra en amerikansk leder i meget lang tid«.

Samtidig var der også de barske fordømmelser af fire udenlandske regeringer. Der er ingen grund til at gentage dem

her, for det er det eneste, medierne har dækket af talen, hvor de i en uendelighed gentager og udlægger det. Men det er uklogt, og de øger faren for krig.

LaRouche-bevægelsens bestræbelser nu kan være afgørende for, hvilken vej, dette går, selv på kort sigt. Vil kupforsøget mod præsidenten blive overvundet og endelig sætte ham fri til fuldt ud at samarbejde med Rusland og Kina, som han ønsker, og som han må? Det vil forandre alt.

Den hårde kampagne imod »Russia-gate«-svindlen mod præsidenten, som blev udkæmpet ved hjælp af *Veteran Intelligence Professionals for Sanity's* (VIPS) memorandum fra 24. juli, har inspireret flere kræfter til at gå ind i kampen. Og den har været med til at inspirere dem, der allerede kæmper, til at kæmpe mere beslutsomt og ihærdigt. I går udgav Bill Binney og Ray McGovern fra VIPS, der netop har talt på en *EIR*-konference i Manhattan den 9. sept., en ny hit-artikel, »Flere huller i narrativen om Russia-gate«, på *Consortium News*, og som snart vil komme i *EIR*-magasinet. De fører krigen direkte over i fjendens lejr og giver ingen indrømmelser. Ligeledes i går tweetede chef for WikiLeaks, Julian Assange, at hverken Robert Muellers team eller Senatets Efterretningskomite havde »gjort sig den ulejlighed« at kontakte WikiLeaks eller ham selv. Dette gør hele deres såkaldte efterforskning ugyldig – at de ikke gør noget som helst forsøg på at kontakte en part, der alene er i besiddelse af betydningsfulde, og muligvis afgørende, beviser.

Nu har orkanen Maria »totalt ødelagt«, som præsident Trump sagde, Puerto Rico, som aldrig før i dets historie. Dets elektricitetsnet er ødelagt og må genopbygges fra grunden. Der er massive oversvømmelser. Den føderale regering responderer til nødsituationen, men det stiller omgående det overordnede spørgsmål: en genopbygning af alle de ramte områder i USA og indsættelse af den rette, nye infrastruktur, kan kun gøres gennem LaRouche-planen og LaRouches Fire Love, indbefattet massiv udstedelse af statslige kreditter sådan, som LaRouches

handleplan for nødsituationen, »Ikke flere Harvey-katastrofer« fra 31. august, dikterer.

Foto: Præsident Donald J. Trump taler for den 72. samling af FN's Generalforsamling. (Official White House Photo by D. Myles Cullen)

Rusland, Kina og USA kæmper for at afslutte den unipolære verden og etablere en interessernes harmoni blandt suveræne nationalstater

Leder fra LaRouche PAC, 20. sept., 2017 – Abraham Lincolns store økonom, Henry C. Carey, skrev i 1851 en bog med titlen, »The Harmony of Interests« (Interessernes harmoni). Han fremførte, at industriens, landbrugets og kommercielle foretagenders interesser var indbyrdes afhængige, og at det samme var tilfældet for regering, forretningssamfund og arbejderklassen. Lyndon LaRouche har længe været fortaler for, at det samme koncept var afgørende for verdensfred og udvikling blandt nationer. I sin artikel fra 2010, »**The Question Before US**«, opfordrede LaRouche til, at de »fire magter« (Rusland, Kina, Indien og USA) indleder en »missionsorienteret proces for transformering af verdens økonomiske systemer, bort fra de nuværende, ødelæggende

virksomheder af underkastelse af et implicitt finansielt imperialistisk, globalt, monetært system» og skabe fundamentet for »gensidigt fordelagtigt, globalt samarbejde blandt folkeslagene, der er organiseret som et samfund af henholdsvis suveræne nationalstater«.

Præsident Trump gav i sin tale i FN udtryk for samme tanke: »Hvis vi entusiastisk skal gribe de fremtidige muligheder og overvinde de aktuelle farer sammen, kan der ikke være nogen erstatning for stærke, suveræne og uafhængige nationer – nationer, der er rodfæstet i deres historie og engageret i deres bestemmelse; og vigtigst af alt, nationer, der har patrioter, mænd og kvinder, der er villige til at yde ofre for deres land, deres medborgere og for alt det i den menneskelige ånd, der er bedst.«

Den russiske udenrigsminister var en af dem, der roste talen. »Jeg mener, at det er en meget velkommen erklæring, som vi ikke har hørt fra en amerikansk leder i meget lang tid«, sagde han til AP og TASS efter et frugtbart møde med udenrigsminister Rex Tillerson. Han bemærkede, at den aktuelle, sørgelige tilstand i de amerikansk-russiske relationer skyldes »arven efter Obama-administrationen«.

Præsident Trump har afvist den »unipolære verden«, som den blev promoveret af de neokonservative – både Bush-fraktionen hos republikanerne og Obama/Hillary-fraktionen hos Demokraterne – som mener, at USA er den »eneste supermagt« og må holde andre nationer svage (Rusland og Kina i særdeleshed) for at bevare denne dominerende stilling. Han har insisteret på at blive venner med Rusland, og han har krævet et samarbejde med Kina om den Nye Silkevej. Dette er den grundlæggende årsag til hysteriet omkring ham, centreret i Det forenede Kongerige og de korrupte elementer i Bush- og Obama-æraens efterretningstjenester, der er i færd med at orkestrere et *coup d'état* imod nationens præsident.

Dette kupforsøg begyndte med en indsats for at oppiske frygt

og vrede mod Rusland i den amerikanske befolkning, som udmalede Trump som en russisk marionet. Da dette mislykkedes, forsøgte de at fremprovokere racekrig i Amerika og udmalede Trump som tilhænger af hvidt overherredømme. Også dette mislykkedes. Alt, hvad de nu har tilbage, er Robert Mueller, James Comey og James Clapper, Obama/Bush-håndlangerne, alle notoriske løgnere, der nu er blevet fanget i endnu en stor løgn i deres desperate fremstød for at bringe USA's regering til fald. Som Trump anklagede i et Tweet fra 4. marts: »Har netop fundet ud af, at Obama har aflyttet mig i Trump Tower lige før sejren. Fandt ingenting. Dette er 'McCarthy-isme'!« Comey og Clapper har højlydt benægtet denne aflytning – men det er nu blevet afsløret, at Trumps kampagneleder, Paul Manafort, der havde en lejlighed i Trump Tower, blev aflyttet i den periode, hvor han ledede kampagnen.

Wall Street Journal, der har oplevet internationalt oprør over, hvordan avisen dækker Trumps præsidentskab, udgav en stærk leder i dag, som direkte afslører: Comeys og Clappers løgne; britisk efterretningstjenestes rolle i Russiagate-efterforsknings-fuphistorien; og FBI's og Justitsministeriets hindring af retfærdighedens gang med deres blokering af en indsats fra Kongressens side for at efterforske hele roderiet.

I dag sagde Helga Zepp-LaRouche, at al råben og skrigen om Trumps FN-tale, der kun fokuserer på hans barske ord om Nordkorea, Iran og Venezuela, kommer fra dem, der desperat forsøger at klamre sig til det gamle paradigme for den unipolære imperieverden med anglo-amerikansk dominans. Den politiske kamp for at etablere »et samfund af suveræne nationalstater« er nu blevet udtalt af præsidenten, alt imens Vladimir Putin konsekvent har insistet på, at den Nye Silkevej netop er baseret på et sådant samfund af suveræne nationalstater.

At bringe denne nye realitet i forgrunden har aldrig været så presserende, eller så gennemførligt. Det amerikanske folk griber ud efter midlerne til at løfte deres ånd mod noget

bedre, i traditionen efter det nu mistede Amerikanske System for politisk økonomi. Enden på Imperium er inden for vor rækkevidde, og en verden, baseret på menneskets sande værdighed gennem et samfund af suveræne nationalstater, er midlet til dette mål.

Foto: Præsident Donald J. Trump på den 72. FN's Generalforsamling, 18. sept., 2017. (Whitehouse Photo)

Zepp-LaRouche: Går vi ned sammen med det transatlantiske finanssystem, eller går vi frem sammen med den Nye Silkevej? Dét er spørgsmålet

Leder fra LaRouche PAC, 19. sept., 2017 – Det følgende er et let redigeret udskrift af Helga Zepp-LaRouches bemærkninger under en diskussion med europæiske kolleger den 19. sept.:

Verden er i meget hastig forandring, og jeg ville sige, at hovedkampen bliver: Vil det finansielle sammenbrud bringe det transatlantiske system ned først, og skabe kaos og uorden, eller vil vi være i stand til at skabe orden i det – med USA og Europas nationer, der går sammen med den Nye Silkevej i et fuldstændig nyt, økonomisk system? Det lyder måske vanskeligt for mange mennesker, men det er faktisk absolut inden for

rækkevidde.

Først og fremmest, så er finanskrisen verserende og uafklaret. Der var advarslerne fra BIS, den Internationale Betalingsbank, fra Adam Smith Institute, fra Giulio Tremonti, *Die Welt*, *Der Spiegel* osv. De advarer alle om, at den kommende finanskriser er en »ulykke, der blot venter på at ske«. Det tiltager virkeligt i styrke; det står bare ikke klart, *hvornår*: Bliver det ved udgangen af det indeværende kvartal, dvs. ved slutningen af finansåret? Vil det blive udløst af en anden faktor?

Men hovedsagen er, at finanselitens manglende vilje, eller uvillighed, deres totale uvillighed til at gøre noget ved årsagerne til 2008-krisen, nu hævner sig. Det står langt værre til med alle parametre end i 2008. Hvis de sætter rentesatserne op blot en lille smule, vil »zombie-bankerne«, »zombie-firmaerne« brase sammen med et brag. Og dette er virkeligheden.

De nuværende politikere, der tilslører dette, er enormt ansvarlige, kriminelt ansvarlige, fordi de udsætter den almindelige befolkning for enorme trængsler, hvis dette skulle ske. Det sker allerede i form af, at de rige bliver rigere, og de fattige bliver fattigere. Og især i Tyskland, hvor vi i øjeblikket har denne såkaldte »valgkampagne«, er mediernes medskyldighed med at holde alle relevante spørgsmål ude af debatten, det er – Goebbels ville skamme sig over at være en sådan amatør og 'nobody', i sammenligning med, hvad disse massemedier gør i øjeblikket mht. at holde virkeligheden ude af dette: Både mht. faren for det nuværende system, men selvfølgelig også mht. potentialet i det nye system, den Nye Silkevej. Og hvis folk ikke har noget kendskab til det, har de så noget andet valg end at være pessimistiske?

Og det er i sig selv en forbrydelse. Hvis man berøver mennesker de muligheder, der er til rådighed, tvinger man dem til at være kulturelt pessimistiske, og så får man

selvfølgelig fænomener som AfD (det højreorienterede parti, »Alternativ for Tyskland«); man får journalister som Jacob Augstein, der sagde, Merkel er AfD's moder, men dernæst konkluderer, at man da ikke kan gøre noget, så lad være med at stemme, for det giver ingen mening.

Disse mennesker er virkelig meget onde.

På den anden side har vi den Nye Silkevejsdynamik, som ikke kan standses, med mindre vi får Tredje Verdenskrig; men det skrider fremad. Jeg mener, at ét af de mest håbefulde tegn er det, den tidligere franske premierminister Jean-Pierre Raffarin sagde på den særlige konference mellem Boao Forum for Asien og nogle franske institutioner i Frankrig. Han sagde, at europæerne ikke bør spille mere tid og se at komme om bord på den Nye Silkevej. De europæiske økonomier har presserende brug for økonomisk genrejsning, og derfor bør de omgående gå i samarbejde med den Nye Silkevej.

Dette er altså hoveddynamikken. Alt andet er en tilsløring og en afledning. Og hovedspørgsmålet for de europæiske nationer og for USA er: Går vi ned sammen med det transatlantiske finansielle ågersystem, der fører til Tredje Verdenskrig? Eller gå vi sammen med det nye system, som repræsenterer det Nye Paradigme for civilisationen?

Dette er altså den sammenhæng, i hvilken alt andet sker, inklusive sådanne virkelig dramatiske begivenheder som FN's Generalforsamling, der finder sted netop nu.

Foto: Deltagere i BRIKS-topmødet, Xiamen, Kina. 4. September, 2017. (en.kremlin.ru)

Præcis hvorfor hader Wall Street den Nye Silkevej og Lyndon LaRouche?

Leder fra LaRouche PAC, 18. sept., 2017 – Endnu et sammenbrud truer Wall Street/City of Londons finanssystem, og advarslerne om det kommer nu hurtigere og hurtigere, fra IMF til den Internationale Betalingsbank og til Storbritanniens Adam Smith Institute, hvis rapport i sidste uge kaldte det for »en ulykke, der blot venter på at ske«. Selv en af de største af disse banker, Deutsche Bank, advarer nu også om de gigantiske bobler og en »pludselig korrektion, der kunne destabilisere finanssystemet«. Henved 10 – 20 % af selskaberne i USA og Europa vil gå bankerot ved enhver signifikant stigning i rentesatserne, advarer de – Federal Reserve vil sandsynligvis udløse denne stigning i denne uge.

Tiden er inde til at huske på, at Lyndon LaRouche holdt en dramatisk, international udsendelse med en advarsel, i 2007: »Der er ingen mulighed for, at det nuværende finanssystem ikke kollapser, ingen! Det er færdigt! Det nuværende finanssystem kan ikke fortsat eksistere, under nogen omstændigheder, under noget præsidentskab, under noget lederskab, eller under noget lederskab blandt nationer. Kun en fundamental og pludselig ændring i det globale, monetære finanssystem vil forhindre et generelt og omgående kædereaktionslignende kollaps.« I samme udsendelse forklarede han – inkl. mht. lovgivende tiltag fra USA's side – hvad der kunne have stoppet dette forfærdelige sammenbrud i 2008.

Nu har han igen forklaret det.

Der er tre lande, hvis lederskab må forhindre endnu et styrt ud i kaos og massearbejdsløshed som i 2008: Kina, der kom igennem dette kaos og har været drivkraft bag størstedelen af

det økonomiske fremskridt siden da, med globale infrastrukturprojekter; USA, hvis præsident Donald Trump sidste år advarede om »en gigantisk boble på Wall Street« og lovede at genoprette økonomisk vækst; og Rusland. Den blotte tanke om disse tre magter, der samarbejder i et nyt paradigme for økonomisk udvikling – Kinas »Nye Silkevej« for store infrastrukturprojekter – destabiliserer fuldstændigt den angloamerikanske elite og de neokonservative, samt selveste London og Wall Street.

Som de oprindelige ophavsmænd, for årtier siden, til det nye paradigme med store infrastrukturprojekter, der nu virkeliggøres under Kinas »Bælte & Vej Initiativ«, er Lyndon og Helga LaRouche afgørende for dette samarbejde mellem store magter for fremskridt. Donald Trumps mønsterbrydende præsidentskab gør det muligt for USA at deltage.

Den statsanklager, der for 30 år siden havde den opgave at organisere »Få ram på LaRouche-specialstyrkerne« for at sætte Lyndon LaRouche i fængsel, er nu den »særlige anklager«, der forsøger at tvinge Trump ud af præsidentskabet. Robert Mueller forsøger at give præsident Trump »LaRouche-behandlingen«.

Så ophidsede er de neokonservative og finansbaronerne over muligheden for, at USA kunne tilslutte sig den Nye Silkevej, at deres amerikanske publikation, *Foreign Policy*, har udgivet et rasende angreb mod Helga Zepp-LaRouches kampagne til forbundsdagsvalget i Tyskland! De er fast besluttet på at stoppe ethvert fremskridt for et sådant nyt paradigme noget steds i Europa og USA.

Men en tilslutning til den Nye Silkevej er præcis, hvad USA har brug for. Hvis Trump skal beskytte amerikanerne mod den »gigantiske boble på Wall Street«, han advarede mod, og bygge en ny, økonomisk infrastruktur for atter at gøre nationen produktiv og stor, så er dette midlet. Det amerikanske folk må tage kontrollen over Wall Street ved at insistere på en genindførelse af en Glass/Steagall-opdeling af bankerne. Det

er det første, nødvendige tiltag for at bringe den amerikanske økonomi ind i dette internationale samarbejde om store projekter.

Foto: Lyndon LaRouche på sin 95-års fødselsdag, sammen med sin hustru Helga og EIR-korrespondent Hussein Askary fra Sverige.

Det er Bælte & Vej eller nedsmeltning

Leder fra LaRouche PAC, 17. sept., 2017 – Den virkelighed, der konfronterer det transatlantiske finanssystem, har en vis evne til at hævde sig.

På den ene side er der taktsomme statsmænd, såsom tidligere franske premierminister Jean-Pierre Raffarin, Macron-regeringens udsending til dette års Bælte & Vej Forum i Beijing, der den 16. sept. til *Xinhua* sagde, at »Europa bør tilslutte sig det af Kina foreslåede Bælte & Vej Initiativ så snart som muligt«, med *Xinhuas* parafrase. »Lad os gribe muligheden og skabe flere profitter. Jeg mener, vi vil opnå win-win-resultater gennem samarbejde med vore asiatiske partnere«, sagde Raffarin. »Frankrig, såvel som andre europæiske lande, har brug for hastig vækst. Vi bør blive involveret i stedet for blot at diskutere det, for så spilder vi en masse tid. Initiativet er meget vigtigt for Europa ... Kina tilbyder en hjælpende hånd.«

På samme måde er Panamas regering, der netop har etableret diplomatiske relationer med Folkerepublikken Kina efter i årtier at have haft relationer med Taiwan, nu i færd med fuldt og helt at komme med om bord i Bælte & Vej Initiativet. Under den kinesiske udenrigsminister Wang Yis besøg til landet,

understregede præsident Juan Carlos Varela Panamas betydning som logistisk havne- og lufthavnsplatform og opfordrede Kina til at benytte Panama som dets område for iscenesættelse af Bælte & Vej Initiativet for hele Latinamerika. Medlem af Panama Canal Authority Economics Unit, Eddie Tapiero, understregede en yderligere, afgørende pointe: Bælte og Vej »er en ny forretningsmodel for globalisering i verden, og Panama bør ikke være en udenforstående. USA må, som alle latinamerikanske landes hovedpartner, blive en del af initiativet. Med alle spillerne, der arbejder hen mod samme mål, vil landene på længere sigt opnå en balance i deres styrke og stabilitet.«

Selv Rajoy-regeringen i Spanien synes at have regent ud, hvad vej, vinden blæser. Efter at have deltaget i Bælte & Vej Forum i Beijing, var Rajoys regering vært for et meget succesfuldt besøg i Spanien af Kinas statsrådgiver Yang Jiechi, hvor Spaniens yderligere integration i Bælte & Vej blev diskuteret.

På den anden side er der Wall Streets ekstremt opportunistiske intrigemagere, såsom Jim Rogers, uddannet på Balliol College (Oxford University) og sammen med George Soros medstifter af Quantum Fund, og som nu er gået egne veje som »investor og finanskommentator«, og hvis synspunkter, indrømmer han, bedst beskrives som den Østrigske Skoles monetarisme. I et interview, der blev udgivet af RT den 16. sept., sagde Rogers, at, hvis USA lancerer en fuldt optrappet handelskrig mod Kina, ville dette omgående give bagslag og sandsynligvis føre til, at Kina og Rusland trådte til og omgående erstattede det nuværende internationale finanssystem. »Hvis de indfører store sanktioner mod Kina, bringer det hele verdensøkonomien til fald. Og det vil sluttelig gøre mere ondt på USA end på Kina, fordi det bare vil tvinge Kina og Rusland og de andre lande tættere sammen. Rusland og Kina og andre lande forsøger allerede at etablere et nyt finanssystem. Hvis Amerika indfører sanktioner imod dem, ville de blive nødt til at gøre det meget hurtigere.«

Det, som disse udviklinger reflekterer, understregede Lyndon LaRouche i dag, er, at det, der er i færd med at blive skabt, er udviklingen af et nyt system, der vil fungere. LaRouche var den oprindelige skaber af dette nye system, der skulle erstatte det bankerotte Britiske Imperium, og mange af de personligheder, der i årenes løb var involveret sammen med LaRouche i promoveringen af denne politik, i alle dele af planeten, kommer nu tilbage for at spille større roller. Dette ses fra Thailand, til Europa, til Panama. Det er LaRouches indflydelse, hans ideer, der er drivkraften bag denne dynamik.

Noget er ved at ske, forklarede LaRouche. Hele feltet er ved at åbne op; der kommer atter frisk vand. Forskellige folk og politiske kræfter vil komme med om bord og vil få jobbet gjort. Det er disse mennesker, vi må organisere med dette formål for øje, sagde han.

Foto: Der poseres for fotografen før receptionen med Kinas præsident Xi Jinping som vært for BRIKS-ledere og statsoverhoveder for inviterede stater. September, 2017. (en.kremlin.ru)

Valg i Tyskland: Tysklands fremtid er den Nye Silkevej. Uddrag af BüSo's valgprogram

Kære Vælger,

Mener du, at ideer er vigtige? Så er BüSo det rigtige parti for dig! For BüSo adskiller sig frem for alt fra andre partier

derved, at vi forandrer verdenshistorien ved hjælp af ideer og ikke, gennem 'de små skridts politik', pragmatisk forsøger at opretholde en verdensorden, der muliggør en udvidelse af privilegier for en lille elite og til gengæld berører flertallet af menneskeheden et fremtidsperspektiv. Det program, som vi i 1991 foreslog som respons på Sovjetunionens opløsning, nemlig den økonomiske integration af Eurasien gennem den Eurasiske Landbro – en Ny Silkevej – som kernen i en ny, retfærdig, økonomisk verdensorden, er nu i færd med at blive virkeliggjort af Kina og yderligere 110 nationer, altså flertallet af menneskeheden. Det, vi dengang udviklede som et udkast til en fredsorden for det 21. århundrede, og som vi i de 26. år, der er gået siden da, har præsenteret på hundreder af konferencer og seminarer i hele verden, er nu, i de seneste fire år, siden den kinesiske præsident Xi Jinping i september 2013 satte den Nye Silkevej på dagsordenen, med en fantastisk dynamik vokset til at blive en helt ny model for verdensøkonomien.

Download (PDF, Unknown)

**Helga Zepp LaRouche opfordrer tyskerne:
Smid ikke jeres stemme ud på partier, der ikke har menneskehedens**

interesse på sinde

✘ 16. sept., 2017 – Selv om der finder tektoniske forandringer sted i verden i dag, ville man aldrig gætte det ud fra de temaer, som de store partier i Tyskland rejser i opløbet til forbundsdagsvalget den 24. sept. En slående undtagelse til denne fornægtelse af virkeligheden er Borgerrettighedsbevægelsen Solidaritets (BüSo) kampagne, med Helga Zepp-LaRouche som formand, under sloganet, »Tyskland må tilslutte sig den Nye Silkevej«. Valget finder sted søndag, den 24. sept.

I en appel til vælgerne, udstedt den 15. sept., identificerer Zepp-LaRouche klart mulighederne. De kan »smide deres stemmer ud« ved at vælge et parti, der har støttet den nuværende verdensorden med sine interventionskrige – og den flygtningekrise, disse krige har skabt – og det voksende svælg mellem rig og fattig, skriver hun, og som ikke er lykkedes med at rette op på de fejltagelser, der førte til finanskrisen i 2008, og som har ført til et endnu mere dramatisk finanssammenbrud i dag.

Men, advarer Zepp-LaRouche, de vil også spille deres stemmer, hvis de vælger et parti, der kritiserer de etablerede partier, men ikke tilbyder en løsning.

Alternativt »kan De vælge et parti, der ikke alene har en vision for en bedre fremtid for menneskeheden, men også har organiseret kræfter i hele verden og etableret relationer, der kan få denne vision til at blive til virkelighed – Borgerretsbevægelsen Solidaritet (BüSo)«.

I sin appel henviser Zepp-LaRouche til BüSos årtier lange kamp for en retfærdig, økonomisk verdensorden, som senere blev sat på verdensdagsordenen af Kinas Nye Silkevej, eller Bælte & Vej Initiativet.

»BüSo er forpligtet over for at bringe Tyskland fuldt og helt

ind i et samarbejde med dette initiativ, og til, sammen med Kina, Rusland og andre lande, at udvikle økonomisk de lande, der er blevet ødelagt af de nytteløse krige i Mellemøsten og Afrika.«

Samarbejdet i den Nye Silkevej ville ikke alene være med til at løse flygtningekrisen, fortsætter Helga Zepp-LaRouche, men er også i den tyske Mittelstands interesse, eftersom det ville skabe mange produktive jobs og mindske arbejdsløshed, især for unge mennesker.

Desuden er »en ny, retfærdig, økonomisk verdensorden den eneste måde at sikre varig verdensfred« i en tidsalder med atomar krigsførelse.

Helga talte polemisk til vælgerne og sagde, at, hvis de hidtil kun har hørt misinformation eller bagvaskelse om BüSo, skyldes det, at det transatlantiske establishment er »stiv af skræk over, at perspektivet om den Nye Silkevej er meget mere attraktivt end status quo«.

Måden, hvorpå mainstreammedierne har behandlet BüSo i denne kampagne – og derudover enhver, der udfordrer EU-bureaukratiet eller Wall Streets og City of Londons interesser – rejser mange tvivl, bemærker Zepp-LaRouche, om, hvor meget pressefrihed, demokrati og menneskerettigheder, der egentlig »er tilladt i vores land«.

Efter en gennemgang af hovedpunkterne i BüSos program, konkluderer Helga Zepp-LaRouche:

»Jeres stemme tæller. Smid den ikke ud, men investér den i fremtiden. Stem på BüSo.«

Foto: Helga Zepp-LaRouche taler til en vælgermødeforsamling. I baggrunden BüSos valgplakat, med det eurasiske udsnit af Verdenslandbroen og maglevtog, og BüSos valgslogan, »Tysklands fremtid er den Nye Silkevej«.

Tiden er inde til at forudsige naturkatastrofer og forsvare menneskeheden!

Vi må samarbejde om at forudsige jordskælv og vulkanudbrud; vi må forsvare Jorden mod asteroider og kometer; vi må lære at kontrollere ekstreme vejrfænomenener; vi må samarbejde om forsvaret af denne ene menneskehed, vi alle er fælles om.

Af Benjamin L. Deniston

EIR, 10. sept., 2017 – Det sene august og tidlige september har været en omtumlet tid i vores Solsystem. USA, Mexico og Caribien rammes af en række intense orkaner (Harvey, Irma, José og Katia). Forud for disse orkaner udsendte Solen flere eksplosive soludbrud (inklusive den største i over et årti) og afsendte udbrud af plasma direkte mod Jorden, udbrud, der skabte alvorlige, geomagnetiske storme. Ud over orkanerne, blev Mexico rystet af det største jordskælv i over hundrede år – med en styrke på 8,1 og 90 km ud for den sydvestlige kyst.

Disse naturlige begivenheder minder os om menneskehedens sårbarhed over for farerne i vort Solsystem og understreger vor tids strategiske virkelighed: Nationerne må komme sammen for at forsvare Jorden mod disse trusler.

Chiapas-jordskælvet med en styrke på 8,1 har på tragisk vis taget omkring 100 menneskeliv (iflg. tilgængelig information den 10. sept.). Takket være elektriske sensorer og advarselssystemer, fik mange indbyggere en advarsel nogle få tiendedele sekunder, før jordskælvets bølger nåede dem – hvilket gav dem tilstrækkelig med tid til at forlade bygninger eller finde ly. Men hvad, hvis vi kunne udstede advarsler

timer, eller endda dage, før store jordskælv indtræffer?

Små grupper af pionérvidenskabsfolk har i årtier helliget sig til at detektere, studere og forstå forvarselssignaler, der fremkommer i timerne, dagene og ugerne før udbruddet af seismiske begivenheder. Disse videnskabsfolk har vist, at forskellige former for elektriske, elektromagnetiske, magnetiske, termiske og andre anomalier og signaler går forud for jordskælv og giver grundlaget for tidlige varslingsystemer, der kunne redde utallige liv.

Én af de ledende pionerer inden for dette område er professor Sergey Pulinets, der har fremlagt sit revolutionerende arbejde for *EIR*, Schiller Instituttet og LaRouche PAC. Professor Pulinets har samarbejdet med sin kollega, prof. Dimitar Ouzounov, i udviklingen af deres lithosfære-atmosfære-ionosfære koblingsmodel. Denne model forklarer fysikken bag jordskælvs-forvarselssignaler og giver den teoretiske ramme for et tidligt jordskælvsvarslingsystem.

Efter vidtgående undersøgelser og demonstrationer, er deres team nu klar til at bringe dette arbejde til aktiv anvendelse – hvis regeringer er rede til at træde frem og støtte udviklingen af tidlige jordskælvsvarslingsystemer.

I øjeblikket bringer lederskabet af Kina, Rusland, Bælte & Vej Initiativet og BRIKS-partnerskabet verden nærmere til det Nye Paradigme, som Helga og Lyndon LaRouche har forudset. Rent strategisk betyder dette, at disse ledende magter, inklusive dem i Europa og USA, må opgive geopolitiske ambitioner og indlede et strategisk samarbejde for at forsvare Jorden og alle dens indvånere mod udfordringer, der truer hele menneskeheden.

Vi må samarbejde om at forudsige jordskælv og vulkanudbrud; vi må forsvare Jorden mod asteroider og kometer; vi må lære at kontrollere ekstreme vejrfænomener; vi må samarbejde om forsvaret af denne ene menneskehed, vi alle er fælles om.

Denne artikel forekommer som lederartikel i EIR fra 15. sept., 2017.

Foto: Soludbrud kan overvåges mht. deres potentiale for at forårsage alvorlige, geomagnetiske begivenheder. Her er en masseudsendelse i koronaen i færd med at sætte af fra Solen. I denne kunstners gengivelse ses Jorden og dens magnetosfæres feltlinjer til højre. (NASA/ESA)

Genopbygning af Syrien klar til start.

**EIR's Stockholmskorrespondent
Ulf**

**Sandmark rapporterer om
genåbningen af
Damaskus Internationale
Handelsmesse**

EIR deltog i et møde på premierministerens kontor, hvor repræsentanter for mange af den gamle Silkevejs nationer fornyede deres forpligtende engagement til at samarbejde med Syrien – et virkelig historisk øjeblik. Den syriske premierminister Imad Khamis modtog med et stort smil sin personlige kopi af EIR's specialrapport. Efterfølgende mødtes Sandmark med ministeren for turisme, ingeniør Beshar Yazji, og med generaldirektør for Syrian Investment Agency, dr. Inas al-Omawi, samt med andre højtplacerede regeringsfolk. En særlig

donation fra en meget fremtrædende, svensk EIR-abonnent, bestående af 15 kopier af Verdenslandbro-rapporten på arabisk til universiteterne i Damaskus og Aleppo, blev overgivet til præsident for Damaskus Universitet, prof. dr. M. Hassan al-Kurdi. I alt blev 40 kopier bragt til Syrien.

Download (PDF, Unknown)

Foto: Alle ødelagte boligblokke, der sås i krigszoner i Damaskus, som tidligere var besat af væbnede oprørere, var ved at blive repareret.

**Med Lyndon LaRouches 95-års
fødselsdag
har vi den velsignelse at
høre de vise ord fra
den Meget vise gamle mand
iblandt os.
LaRouche PAC Internationale
Webcast,
15. sept., 2017**

Vært Matthew Ogden: Aftenens udsendelse er noget speciel. Mange af jer ved, at hr. Lyndon LaRouches 95-års fødselsdag blev fejret for en uge siden, den 8. sept.; 95 år, en moden alder. Jeg lægger et billede op på skærmen af hr. LaRouche ved

sin fødselsdagsfest den følgende dag. Det var en meget glædelig fest. Mange af de hilsner, der kom fra hele verden, var varme lykønskninger og hyldest fra mennesker, der har kendt hr. LaRouche, der har arbejdet med hr. LaRouche, og som respekterer hans bidrag til at ændre verdenshistoriens gang hen over disse mange og produktive 95 år. Nogle af disse hilsner er blevet samlet i et Festskrift; heriblandt hilsner fra meget fremtrædende politiske ledere fra USA – valgte repræsentanter og tidligere valgte repræsentanter. Richard Black fra Virginia, tidligere kongresmedlem Lacy Clay, tidligere justitsminister Ramsey Clark har sendt de varmeste hilsner. Tidligere senator Mike Gravel, der ligeledes har været præsidentkandidat og er berømt for Pentagon Papirerne. Der var dr. Hal Cooper, en ingeniør, der har arbejdet meget hårdt på visionen om Verdenslandbroen og har deltaget i nogle af de seneste begivenheder i New York City. Mark Sweazey, der er en leder af UAW (United Automobile Workers) fra Ohio, der har arbejdet med hr. LaRouche for at stoppe nedlukningen af automobilindustrien. Carol Smith, en aktivist fra Kentucky. Ron og Denna Wierczorek, meget kendte aktivister fra South Dakota, borgere i dette land. Så er der kunstnere – Maestro Anthony Morss fra New York City, en fremtrædende dirigent; Alan Leathers, en sanger fra Washington, D.C. Dernæst, politiske, videnskabelige og militære ledere fra hele verden. Latinamerika – fra Argentina, Bolivia, Brasilien, Colombia, Mexico, Nicaragua, Peru. Der kom hilsner andre steder fra; fra hele Asien, inklusive flere hilsner fra Kina og Rusland. Folk fra Australien, Malaysia, Filippinerne, Thailand. Vi havde en rapport herfra for nylig; hr. Pakdee Tanapura, der arrangerede det meget succesfulde møde om Kra-kanalen, der netop fandt sted i mandags. Fra Spanien, og endda fra Yemen fra hr. Fouad al-Ghaffari, der er præsident for BRIKS' Ungdomskabinet. Vi håber at kunne udsende et interview med ham i løbet af de næste par dages aktivisme, han vil gennemføre i Yemen for at stoppe saudiernes folkemordskrig mod det yemenitiske folk.

Men, som I ser, så er det kun et lille udvalg af de mange

varme hilsner, der er kommet fra hele verden og hele USA i denne glædelige anledning af hr. LaRouches 95-års fødselsdag.

I aften vil vi faktisk gå nogle år tilbage i tiden. Vi vil gå fem år tilbage til hr. LaRouches 90-års fødselsdag. Ved denne lejlighed holdt hr. LaRouche en tale, der nu er blevet temmelig berømt, og hvori han kræver afslutningen af partisystemet; men han fremlægger også programmet for USA's økonomiske genrejsning og en helt ny vision for det, der må sker mht. internationale relationer og dette lands politik.

Der er sket meget siden dengang, for fem år siden. Det synes næsten at være en evighed siden, mht. verdenshistoriens forløb. Hvis man tænker på, hvad der er sket, så blev denne tale, som vi skal se et klip fra, holdt før kineserne vedtog den Nye Silkevej som deres officielle politik – Bælte & Vej Initiativet; før overfloden af nye udviklingsbanker, der kom fra BRIKS-landene – den Ny Udviklingsbank og Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank; før alle disse udviklinger fandt sted i udlandet. Og selvfølgelig, før det skelsættende valg i 2016 her i USA.

Hvis man ser på, hvad der er sket i USA, i betragtning af, at denne tale, som vi skal se et klip fra, blev holdt under præsidentvalgkampen i 2012 mellem Barack Obama og Mitt Romney. Men det er næsten fænomenalt, hvor forudvidende, hr. LaRouche var, mht. det, der ville finde sted i USA; noget, som ingen andre så komme og sikkert ikke troede på, da de hørte hr. LaRouches ord dengang. Begge de såkaldte politiske partier i dette forrige præsidentvalg ophørte med at eksistere i deres tidligere form. Der er intet genkendeligt Demokratiske Parti, eller Republikansk Parti. Der er måske nogle af de samme personer, men ikke de såkaldte establishment-partier, vi havde før 2016, før oprøret i det Demokratiske Parti, der formede sig omkring Bernie Sanders, og dernæst oprøret i det Republikanske Parti omkring Donald Trump; før begge disse ting indtraf, fremlagde hr. LaRouche det, han kaldte afslutningen af establishment-partisystemet, der var i færd med at ødelægge

selve USA's sjæl.

Vi har set dette fortsætte i 2016-valget, meget klart. Der var meget mere, der forenede det amerikanske folk end splittede det. Se f.eks. på den brede støtte til Glass/Steagall; noget, vi skal høre hr. LaRouche tale om i denne tale fra for fem år siden. Se på den brede støtte til infrastruktur, til produktive jobs; se på den brede opposition til konfrontationen med Rusland, der ville føre til Tredje Verdenskrig. Det er, hvad Hillary Clintons kampagne repræsenterede i det amerikanske folks øjne. Dette er, hvad det etablerede Republikanske Partis forskellige kampagner repræsenterede i det amerikanske folks øjne. Der var meget mere på det tidspunkt, der forenede det amerikanske folk end splittede det. Det var i realiteten LaRouche-programmet.

Går vi frem til nutiden og ser, hvad der er sket i USA i de seneste par uger, ser vi igen, at det amerikanske folk forenes. Se, hvad der skete i Houston omkring Harvey; den form for uselvskhed og næstekærlighed, som folk viste ved at gå ud for at redde og beskytte folk mod denne naturkatastrofe. Dette kendte ikke til skel; der var ingen partilinjer. Der var ikke noget, »Er du et flertal, er du et mindretal? Er du Republikaner, er du Demokrat? Er du konservativ, er du liberal?« Alle var amerikanere. Den samme stemning skete i Florida i kølvandet på orkanen Irma dér. Vi ser nu, at det endda smitter i politik i Washington. I en meget spirende form, men USA's præsident har nu virkelig fornærmet establishment-personerne i det Republikanske Parti – Mitch McConnell og Paul Ryan og deres lige – ved at række ud til det Demokratiske Parti for at gennemføre et genrejsningsprogram for Houston og begynde at arbejde på noget af den politik, der burde have været politik fra Dag Ét. Dette skulle have været hans første 100 dage i embedet: Infrastruktur; produktive jobs. Dette begynder nu endelig at vise sig i en spirende form; og det er vores ansvar at forsætte med at lede.

Men jeg vil afspille dette uddrag af hr. LaRouches

bemærkninger.

(Se hele LaRouche 90-års tale her (dansk): »Evnen til at gøre det gode – Mennesket har en særlig opgave i universet«)

Her følger resten af webcastet i engelsk udskrift:

I think you'll find it fascinating

reflecting on what has happened in the past five years between

Mr. LaRouche's 90th birthday and Mr. LaRouche's 95th birthday.

In fact, what is the power of ideas to shape history? What do we

have to expect in the days, weeks, months, and years to come?

This is the vision that leadership, that statesman-like

leadership that you're about to hear from Mr. LaRouche. This is

how history is formed.

[BEGIN VIDEO]

LYNDON LaRouche: ... The problem is, {the party system}.

Now, George Washington, President George Washington and

others, at the founding of our republic, as an independent

republic, tried to {prevent} the formation of {a party system}.

And I think, the time has come, to eliminate {the party system}.

[applause] At this time, it's the only way, formally, through

the legal process, that we could eliminate the possibility of these two kinds of Presidents.

What's wrong? Why should we have {party systems}? We have a Constitution, which is defined; the Constitution is fine, if

it's carried through, as intended; it is our system. But why do

we have to have parties intervening in between the process of selecting Presidential leadership in national government? Why do

we do that? What screwball invented this kind of nonsense?

Because that's what happened: People become partisan, and say,

"which party wins is going to determine the fate of the nation!"

No party has that kind of right! There can not be a party, that has the right, to oversee and control the destiny of the nation! You can have a President, there's nothing wrong with that. But you can't have a President as the President of a party. Or, you can not have a conniving, between two

Presidential teams, or two party teams, which connive by special

agreement among themselves, to create the composition of a

national government! These things are obscenities, which leaders

of our nation, beginning from the George Washington Administration, recognized as evils! And the idea of going to a European kind of government, which is inherently corrupt – by its very nature, not necessarily by the {intention} of the people, or the intention of the politicians, {they just don't know any better!}

And the only way this can be done, is, if we infect the population, with the realization, {we do not want a party system!} We have state governments, don't we? Under our Constitution. We have local governments, within state governments, under our Constitution. We have bodies which the nation creates, to perform functions of the Federal government, the military and the rest of it. {So we don't need parties!} They don't do any damned good!

I mean, it's like Franklin Roosevelt: If Franklin Roosevelt had just been the President and didn't have to deal with these damned parties, we would haven't the mess we got into. What we need, we need to have {not} a contention, over which {party} is going to win, when the party was {not} inherent in the conception

of nation. What we need is a Federal Republic, with its state composition and other local compositions playing their role.

{We don't need this party system} which is a system of inherently corruption. What we need, is the election, due process election, of a composition of government. And we don't

want people diverting the attention of the population, from the

issues of the nation, over the issues of partisanship! {That's}

where the problem lies!

When you rely on parties, as such, you set up a kind of controversy, or competition, for power, between or among party systems. These party systems then {excite the passions} of the

foolish voters, who now are concerned about voting for the {party, first}, and the {nation, second!} When it must be the {nation, first,} and the not the party.

The voluntary part of the system, that's fine; the citizen has a right, to make formations, to make agreements among themselves, and to cast their votes accordingly, and to discuss

these matters accordingly. But we don't want the top-down rule

of a party system, which is controlled by the money sent to

them,

by financial interests which control the money which gives one party advantage over the other! You want the bare citizen, as a

citizen, to have an equal right, and independence of this party

system.

This has been said, again and again, in the course of the history of the United States! That people with insight, realize

the essence of the corruption in the United States, is based in

and derived from the use of the party system. And you see it

right now: You have, the nation is now mortgaged, for the

selection of its government, its national government, is

mortgaged to the {party system!} Everything is stopped, except

which party is going to win! And one is almost as bad as the other.

And why should we be spending our time, selecting a

government, of two parties, neither of which is fit to be our

government! Why don't we have a national government selected in

the way that George Washington, for example, President George

Washington, had intended? We would not {have} that mess! And

the citizen would be called upon, not to decide who's butt he wants to kiss, but rather what the issues are and programs that

this citizen wishes to express. We want to engage the citizen in

the dialogue! We don't want to take the competition {between} groups of citizens. {We want the citizen to force the reality,

that he or she is voting for the government.} And what the citizens do in voting for a government, will determine the fate

of the nation.

We want to {confront} the citizen, with the responsibility of {his} being accountable, or her being accountable, for the responsibility of what government is, and what it becomes. We have to {force} responsibility upon the individual citizen, as a

citizen, not as a sucker, playing into some kind of game. And this has been understood for a long time, by the best thinkers of

the United States, that it is the party system, as typified by the Andrew Jackson Presidency, one of the most corrupt

Presidencies in our history. And the corruption that was done,

to the United States, by the election of Andrew Jackson, and

the

people who controlled him, which were British bankers; so, Andrew Jackson was a tool of British imperial bankers: They owned him. They ran him. And it was because of the party system, that this could happen.

And we got the same thing today: You're shackled up with a couple of clowns – Dummo and the Crook, and the Insane Crook. Now, the only thing we can do, or the only thing I can do, on this thing right now, apart from telling you about this wonderful information, is to awaken you to realize what we're really up against, to recognize what the real problems are. If

you're thinking about looking at this mess out there, from the standpoint of Democratic or Republican, you're not thinking!

Because you're not thinking in terms of the essential interest.

Because what you're doing, whatever you do, you are imprisoned to

pledging your support, to a party! Not to the nation. Yes, you

say, "to the nation," but it's the party that controls you. And

that is how Andrew Jackson destroyed the United States, was with

the party system! That's what doomed Franklin Roosevelt.

Franklin

Roosevelt would never have had this clown, Truman, stuck on him,

except for the party system business. And that's where our problem lies.

And we have to make that clear. Because we know what the state of mind is? What's the state of mind of the voter? He's

playing football, not politics! He's playing a version of football, baseball, whatever – gambling! Racketeering,

whatever! And his mind, his passion, is associated with winning

this, for this party, this team, this that, that and so forth –

{not for the nation!} The objective of our system of government

must be to {force the citizen, as a citizen, to think through what the national interest is!} And we don't do it. We say,

"Which party are you going to support?" Well, what's the party

going to do? "Well, I think it's a good party," in other words,

they don't know what the hell they're doing – and they're

passion is involved in being sure they won't do it. And that's

where we stand. And that's the thing we've got to think about.

And you've got to destroy the self-confidence of those damned fools, who think that the "party vote," the vote for the party {should determine the decision of the nation.} That is a false and fraudulent conception, and it's about time we called a halt to it. And right now, would be a very good time. All right. [applause]

Now, what're we going to do? Let's lay out, here, we have our organization. We have a conception of how to organize this nation, how to deal with the great crisis, the financial crisis, the economic crises, which occur in this nation; and which occur, also, similarly, in other nations, which I think would tend, at this time, to look with a friendly eye at what I might propose here, right now.

All right: First of all, the world is bankrupt. The trans-Atlantic region is {totally, hopelessly bankrupt!} Every part of Western and Central Europe is totally bankrupt! It's {incurably} bankrupt, under its present system. Nothing be done

to save it in its present form. There's no way you can bail it

out! There's no way you can take it out of this – except one way: Glass-Steagall.

Now, of late, you will have observed that Glass-Steagall has become increasingly popular, in England, in the continent of Europe, and other notable places! So what does Glass-Steagall do? Well, essentially it says that the system of government we're running under right now, is hopelessly corrupt; so, let's

shut it down! Let's shut down all the bail out. We're not going

to pay it! We jes' ain't gonna pay it! [applause]

So what're we going to do? Well, we're going to have a grand old time: We're going to go to a straight credit system,

which is Glass-Steagall, immediately! Now, that means, that all

those other guys, the gamblers, Wall Street types and so forth,

are going to find themselves sitting – well: They have all these claims. All these values. They own all this property, in

terms of title. But we say, the point is here, with

Glass-Steagall, that you can run your kind of banking system

if

you want to – under penalties of law, of course! But you don't

have any right to come to the Federal government, to demand that

the Federal government bail them out, if they happen to go bankrupt.

Now, I can tell you, as you probably have suspected, that practically every part of the whole system in the United States,

today, {is already hopelessly, incurably bankrupt!} And there's

only one way we can escape from this bankruptcy: You want to have some money to live on? There's one thing you got to do:

Glass-Steagall! And that will open the... it won't solve the problem, but it will open the gates, to permit the problem to be

solved.

If you take, and say, all these things that are not and don't conform to Glass-Steagall, all these things must be cancelled. That means these banks can still have their banking

system, as long as they don't go bankrupt. We're not going to shut them down arbitrarily, we're just letting them out on their

own, and saying, "this is not our business. The Federal government is not responsible for this."

All right, now that will reduce the debt of the United States, {tremendously!} It would have a similar effect in nations of Europe! The French banks would not be pleased with

1. They would probably say some very nasty things about me, but... things like that.

But the point is, the world now knows, and increasingly in Europe, and starting in England and other countries in Europe itself, there's an understanding that Glass-Steagall is a necessary alternative. And these guys are having a terrible time, in fighting off the Glass-Steagall popularity. But that will do it.

The problem is, because we waited so long, since we cancelled Glass-Steagall, we waited too long, and they ran up a

hyperinflationary debt, which is really beyond even dreaming. So

therefore, the result is, if we go with Glass-Steagall, we're going to have relatively little money, under our Federal system;

because we wasted it by throwing it into the garbage pail, and we

can't get it back. So therefore, we're going to have to go

to

another measure. Now, I said, national banking. Now, why national banking? Because, unless you create a banking system,

under the U.S. government, under protection and regulation of the

U.S. government, you can't do anything much with the economy.

We have very little industry left in the United States, it's been systematically destroyed. Especially since the last three

terms of the Presidency. We have been running a garbage pail; and therefore, we have no means, by ordinary means, to save the

economy. We don't have jobs. Now, as most of you know, under NAWAPA, we would create, quickly, {4 million or more jobs} – real jobs! Really productive jobs. We would create, at least, immediately, a couple million more highly skilled categories of

jobs. We would start the process of a general recovery of the United States – but oh! Wait a minute! Got one more problem.

Where's the money going to come from, that we're going to loan,

for NAWAPA, and loan for other high-technology jobs, and certain

other kinds of skilled jobs? The Federal government is going

to

have to {create credit}, which will be run through national banking system, so that under national banking and Federal government approval, we can conduit credit into creating these jobs.

Let's take the practical question of the food supply in the United States right now: As you probably know, food is about to

be cancelled, and the Obama Administration is doing everything possible to destroy it. Because they're doing everything to destroy food, for fuels.

So therefore, what're we going to do? Well, what we're going to do, is by giving the Federal credit, into, say, the NAWAPA system, we're going to create a flow of credit, into the

various phases of this process, which will immediately charge NAWAPA, in particular, and other things that go with NAWAPA. We

have also, we have the lost auto industry, the whole Detroit system, for example, and we're going to put that back into work!

So, we're going to create, instantly, that is, by Federal decree

– instantly create sufficient growth, not only to get rid of

this hopeless debt, which never was really a legitimate debt, at all, and we're going to restart the economy, by taking people, when you have very few people who are actually involved in productive jobs, they're not involved in producing things; they're mostly employed in various kinds of services, which are not particularly productive, and do not lend any productive value to the U.S. economy. They're simply pass-outs, under one guise or the other.

So in this case, we are launching a recovery of the U.S. economy, by supply the credit, as we did in the beginning of the development of our economy, after we won our Revolution, we're going back to that system of recovery to get things moving, and it's going to start immediately. And the easiest way for us to do this, is NAWAPA. NAWAPA is a project, which is relevant, because it's focused on {water management}. And the problem we have in the United States today, is a water management problem!

In the Central States, we don't have rain! We don't the means

to

grow crops. And we don't have people who are employed, in actually productive forms of employment! Physically productive

forms of employment.

The difference is, with this kind of reform, of three steps:

NAWAPA as a driver, an incentive driver, which will save the organization of production in the Central and Western States of

the United States! The going back into the area of the so-called

Detroit area, with several million jobs, immediately, will have a

similar effect. Which means that we then can use a credit system, managed under Federal control, as we've used credit systems, like Franklin Roosevelt did in the past, and use that kind of credit system under a Glass-Steagall type government system, and we can start the regrowth of the U.S. economy.

We also have, as a byproduct of this: If we as the United States {do} this, you will find that the nations of Eurasia, will

join us. You will find that nations of Europe, who are now being

destroyed by their own system, will now go back into functioning,

and we will use international credit, which is an extension of the national banking concept, instead of speculation, in order to

restart the economy. And that can be done.

So there is a practical solution, a {sane} practical solution, as opposed to the other kind, for this problem we have

as a nation. How far are we from getting it, is the question?

Well, that depends. It depends how desperate people are, and how much their desperation is moderated by the sense of attachment to a solution. Our job is to present the solutions.

You know, society is actually led, when it's led, by a tiny minority of the human race. We have not, because of our underdevelopment, we have not built up nation systems, which are

actually rationally, and truly represent {the will of human beings.} What we approach is the conditional will of human beings, by providing them with promises, which we hopefully can

keep, and that they will be satisfied by trusting us, by the means of the measures we offer to them, as suggestions. A very

tiny minority, of the human population in all nations, actually

has any comprehension, any qualifications for comprehension of how an economy runs or how it should be run. We have to bring them to us, to our ideas, our conceptions, based on the fact that

they need precisely the solutions that we present. It may not exactly what they would dream for, but it's what we could deliver! And if people understand that that's what the game is,

they'll accept it, at least in large part.

It's what they can believe that we can deliver. And it's our saying that we can deliver this, but we {can't do that, yet}.

And if you promise everything, they're not going to trust you, and for good reason. If you give specific promises, that {will

work}, and make sense, and can be explained to the people, it'll

work! And if they don't accept it, that's their fault!

But our responsibility, which is limited – we don't run the world; we don't have powers to supervise the world as a whole. We

can only argue! We can only argue as an intelligentsia, that we

have done some thinking that the other people have not yet caught

onto, or didn't know about. And we can tell them, what [we] can

do! What {we} understand, what {will} work for them; and say, "We're going to have to work harder, and better, in order to fulfill the kind of promises we wish to deliver." And say, we need their cooperation in doing that.

We've got to give them a sense, that whatever we're promising them, we're committed to delivering, and that our promise of delivery has been made credible to them. And that experience, as in the case of the Franklin Roosevelt recovery in

the United States during the 1930s, the same program, the same policy that Franklin Roosevelt used in reviving the U.S. economy.

But we have to tell these guys, "Stop being the kind of idiot, who believes in the party system! That's number one. Number two, don't believe in Obama, get him out of there, and make sure he's removed quickly." And we're going to have to figure out what we're going to do about this Republican.

[laughter] Because that's a real weak point, there.

However, I believe this: If we can establish a functional Presidency of the United States as was done in establishing the

United States under George Washington's Presidency, if we

have a

President, and we use our system of government, our constitutional system of government, we can solve this problem.

Not the way people would like, by “wish factory” or something, but by the fact, we can point the direction, and it’s up to the

people to follow the direction, and choose to follow the direction.

{But we must do what is not done right now}: The problem with government now, is that the U.S. government and its functions, are chiefly one, big, damned lie! They promise things

that do not exist, or will not exist, and make rules which make

no sense, and are willing to get into wars, by which civilization

and mankind in general, could be destroyed. And we have to use

that argument and that bill of particulars, as a method of convincing them, this has to be done.

And the key thing is this, to come back to the theme I started with: Space. It’s obvious, there’s a limited timeframe

within which mankind can continue to live safely under the

system

of the Sun, the current Sun system. The Sun has a limited – some people say 2 billion years; some would say, well, long before 2 billion years, the Sun is going to act up, and life is

going to be {most unpleasant} on this planet!

So, we as mankind, have to address this question. And it's obvious that to address this question, we have to give new attention, to space, the questions of space. We have to find ways of intervening in the space system, or the solar space system and so forth, and this is possible. But we must turn to

that direction, to think, "well, we can't stand around, following

a fixed recipe, like a kitchen cookbook recipe, forever. We have

to anticipate the problems which face mankind in the future, we

have to search for solutions to those problems, and we've got to

convince people.

And the big thing you have to do, is this: Most people in the United States today, behave stupidly, and this, of course, is

helped by the educational system, it's helped by the terrible

conditions of life of children, as well as adolescents, and there

are many things that have to be done. And our job is, as a minority in society, and with other minorities in society which

{wish} to find and initiate true solutions for these problems,

we have to get out, and convince people, and educate them.

And in particular, get them immediately to understand, that

these two Presidencies that they've stuck out there for voting,

ain't shucks! And we've got to do something about that, and the

best way, is to go out and say that these guys aren't fit to run

anything, and give some indications of what we're thinking.

It can work. It can work because the situation of all

humanity, on this planet right now, is almost a hopeless one. The

war danger, the thermonuclear war which is hanging over us right

now, is threat number one. The shortage of food in the United States, for people, citizens of the United States, is another.

The conditions of health care, are another. All of these

conditions are intolerable! {And nobody's doing a damned thing

about it, from the standpoint of government on down!} I don't hear of any big riots coming out of the Congress, against the lack of such needed reforms! They're going by... the party system. And I think we have to just treat the party system, as the kind of fraud that it has always been!

We should have a system of representative government, in which the citizens can use those other citizens who are the most

qualified, and the most committed, to provide leadership, to provide the ideas and the leadership which is needed for the rest. If you can't be something, inspire it in somebody else.

Thank you. [ovation] [END VIDEO]

OGDEN: So as you can see, this is a speech which remains very timely in terms of its urgent political importance, and we

would encourage you to watch the speech in its entirety; we'll make that available for you.

But if you just thinking about what you've just heard, the economic program, the prescience of what Mr. LaRouche's remarks

there were, five years ago, our country still finds itself in a

state of dire economic emergency, perhaps even having gotten

worse in the last five years; and that program is still urgent

in terms of its implementation.

But what {has} changed is, indeed, the party structure as we thought we knew it at that time, has ceased to exist, in terms of

the two establishment parties – what was the Democratic Party

and what was the Republican Party. And this is a change,

perhaps, in par with what we saw in the middle of the 19th

century when the two established parties at that time nearly

ceased to exist: This was a turmoil out of which, perhaps the

greatest President of our entire history, Abraham Lincoln,

emerged.

But our responsibility, and what we have to recognize, is

that the importance of Mr. LaRouche's leadership and the

importance of the leadership of that small minority which he was

discussing, is perhaps more important now, because of this very

reality, than ever before. As you just heard Mr. LaRouche

describe, in a very eloquent way, our job is to present the

solution, because society is actually led, by a very tiny

minority of intellectual leaders, and society as a whole invests

their trust in those whom they are confident have their best interests in mind, and have the unique understanding of what must

be done; a very tiny minority has any qualified understanding of

how an economy actually must be run, and can deliver on that understanding, which is the crucial ingredient. That's where leadership comes from, that's what makes leadership qualified, and that's what serves as the actual qualified leadership in a republic such as ours.

Now, speaking of a republic, as my colleague Benjamin Deniston noted in his {Festschrift} contribution to Mr.

LaRouche's 95th birthday: "When age is measured, not merely in years, but in wisdom and in creativity, and especially in contributions to the progress of society, we can truly say, taking due note of Plato's famous {Timaeus} dialogue, we are truly blessed with Mr. LaRouche's 95th birthday, to have an old

man among us, a {very} old man among us."

So we wish Mr. LaRouche a very happy 95th birthday, and we wish him many more.

Thank you very much for tuning in to this special broadcast tonight, and we encourage you to watch that address in its

entirety. Thank you and good night.

Lyndon LaRouches forudsigelser er nu gået i opfyldelse

Leder fra LaRouche PAC, 14. sept., 2017 – Det faktum, at præsident Trump er begyndt at arbejde med top-Demokrater i Kongressen, siden orkanerne Harvey og Irma, for i fællesskab at opnå de presserende nødvendige resultater for det amerikanske folk, har overrasket mange – men ikke os. Lyndon LaRouche forudsagde, i anledning af sin 90-års fødselsdag, for blot fem år siden, at »topartisystemet«, som var en vederstyggelighed for vor Forfatnings grundlæggere, var i færd med at blive fjernet. En række hidtil usete begivenheder, som har været totalt uventet af andre, men som i princippet blev forudsagt af LaRouche, har bragt os tættere på dette resultat i dag, end nogen andre havde forventet, selv på så sent et tidspunkt som for blot et par uger siden!

Et umiddelbart resultat af denne forandring er, at det må hjælpe i kampen for Lyndon LaRouches Fire Love, med start i genindførelsen af den oprindelige Glass/Steagall-lov, under omstændigheder, hvor præsidentens kampagne for embedet lovede at genindføre loven, alt imens også mange Demokrater offentligt er gået ind for det. Og det sker på et tidspunkt, hvor selv Storbritanniens ekstremt liberale Adam Smith Institute, som vi bemærkede i går, advarer om en nært forestående nedsmeltning af finanssystemet. Sagen kunne ikke haste mere.

Men briterne har ikke tænkt sig at opgive at sænke dette

præsidentskab, ligesom de heller aldrig opgav at sænke Franklin Roosevelt. Vi må fortsætte vores kampagne for VIPS-rapporten, der afslører svindelnummeret med Russiagate. Langs retningslinjerne af de kampagner, der blev drøftet på **EIR's Manhattan-konference den 9. sept.**, bør VIPS-rapporten læses ind i Kongressens optegnelser (Congressional Record). Præsident Trump bør tvinge sin CIA-direktør, Mike Pompeo, til at fremstille den relevante, sandfærdige dokumentation.

En smuk illustration af betydningen af den indre konsekvens af **Lyndon LaRouches Fire Nye Love fra juni 2014**, kom frem under en højtideligholdelse den 12. sept. i det oversvømmelseshærgede Houston, og som medlem af LaRouche PAC Policy Committee, Kesha Rogers, rapporterer om i dag. Som hun skriver, så samledes en overraskende stor flok, 1000 mennesker, på Rice Universitet for at fejre præsident Kennedys berømte »Månetale« præcis 55 år tidligere, og for at høre Apollo 13-astronaut Fred Haise. Blandt andre sigende bemærkninger, genkaldte oberst Haise, hvordan Apollo-programmet havde genopfundet sig selv efter det tragiske tab af tre Apollo 1-astronauter i en brand i rumfartøjet på jorden i 1967. Jeg ville tilføje her, at deres genlancering af sig selv var så succesfuld, at, i alle de efterfølgende rummissioner, mistede man ikke ét eneste menneskeliv frem til katastrofen med rumfærgen Challenger i 1986.

I deres monografi om »Apollotraditionen« sagde Seamans og Mueller, to Apollo-topadministratorer, at det program, der blev gennemført efter Apollo 1-tragedien, krævede, at alle i programmet – omkring 30-40.000 mennesker – gentagne gange afkrævedes at genopfinde sig selv, som nye, bedre og mere kapable mennesker, inden for rammerne af et tværfagligt team.

For at sige dette på en anden måde – de var, i det mindste i en periode, i stand til at besejre middelmådighed. Middelmådighed dræber. Heri finder traditionen efter John Kennedy, Apollo-traditionen, sin plads inden for Lyndon LaRouches Fire Nye Love.

Foto: Helga og Lyndon LaRouche, ved sidstnævntes 95-års fødselsdag, september, 2017.

Hvad er det, der er så skræmmende ved en idé?

Leder fra LaRouche PAC, 13. sept., 2017 – »Vi ønsker et nyt paradigme i politik – bort fra geopolitik og frem til menneskehedens fælles mål«, erklærede Helga Zepp-LaRouche i et interview, der blev udgivet i den tyske avis, *Junge Welt*, den 13. sept., som vi rapporterede i går. »Vi mener, at en fortsættelse af geopolitik i sig bærer faren for en konfrontation med Rusland og Kina. Det er én af grundene til, at vi støtter Xi Jinpings initiativ for at skabe en Nye Silkevej på basis af win-win-samarbejde blandt alle verdens nationer.«

Zepp-LaRouche tilføjede, at »visionen om den Nye Silkevej var vores idé«, og dens fulde gennemførelse vil gøre en ende på »konsekvenserne af kolonialisme og IMF's betingelsespolitik i forbindelse med udstedelse af kredit, som fulgte efter kolonialismen. Udelukkende kun udvikling af infrastruktur skaber forudsætningerne for reel udvikling af hele det afrikanske kontinent«, og verden.

Men, få timer efter Zepp-LaRouches interview, trak *Junge Welt* artiklen tilbage – og fjernede alle spor af den fra deres website!

Hvad er det, der er så skræmmende ved en idé, kunne man spørge, at det forårsager en så ynkelig, klodset demonstration af censur?

Begynd med den kendsgerning, at hele det transatlantiske finanssystem hænger i den tyndeste tråd og kunne styrte ud i kaos, hvad øjeblik, det skal være. Ja, selv Storbritanniens ekstremt liberale Adam Smith Institute måtte, i en rapport, der blev udgivet i dag, indrømme, at det globale finanssystem er »en ulykke, der bare venter på at ske«, og at de såkaldte »stresstests« af bankerne er et svindelnummer, der tilslører den kendsgerning, at bankerne i dag er langt mere gearet, end de var for et årti siden, umiddelbart før nedsmeltningen i 2007-08.

Det britiske Imperium ønsker afgjort ikke ideen om den Nye Silkevej på bordet som et alternativ, med dets eget finanssystem, der er ved at gå ned med et brag.

Hvis man er London, må man afgjort være bekymret over, hvad præsident Trump kunne finde på at gøre under sin forestående rejse til Asien i november, hvor han efter planen skal mødes med Kinas præsident Xi Jinping og vil komme i personlig kontakt med andre verdensledere – inklusive Ruslands Vladimir Putin – ved USA-ASEAN og APEC-topmøderne. Alle Londons bestræbelser på at »rulle Trump i tjære og fjer« er hidtil mislykkedes: som Politico bemærkede i en artikel med overskriften, »Teflon Donald Trump«, »Demokrater har angrebet præsidenten forfra og bagfra, men opinionsundersøgelser og fokusgrupper viser, at intet af det virker.« Det ser ud, som om almindelige amerikanere ikke er så dumme, som briterne kunne tænke sig, og stadig ønsker faglært beskæftigelse, seriøs investering i infrastruktur og samarbejde med andre nationer for at opnå disse resultater – politikker, som Trump lovede vælgerne, men endnu mangler at handle på.

Som Helga Zepp-LaRouche understregede under diskussioner i dag med kolleger, så er det, som briterne, Wall Street og den Europæiske Union tilbyder folk på begge sider Atlanten, blot at holde sig til finanssystemets eksisterende regler og standarder, men det »er alt sammen bygget på sand«. Det handler ikke om andet end at holde den spekulative boble

gående, intakt, og sikre, at der ikke er noget samarbejde med Kinas Bælte & Vej Initiativ. Men for hver dag, der går, bliver denne Nye Silkevej og dens win-win-fremgangsmåde over for globale relationer, og udsigten til reel investering i store infrastrukturprojekter, mere og mere attraktiv.

Og dét er en idé, som briterne frygter – og med god grund. Som Lyndon LaRouche sagde i en berømt tale i São Paulo, Brasilien, i 2002: »Hvorfor kan vi ikke ændre reglerne? Er vi da ikke mennesker? ... Er mand og kvinde ikke ligeligt skabt i Universets Skabers billede, og begavet med disse evner? Har vi ikke, frem for alt andet på denne planet, myndighed til at ændre reglerne? Vi har evnen. Det er det, suverænitet vil sige. Suverænitet vil sige evnen til at skabe de regler, ved hvilke vi kan overleve.«

Foto: Helga Zepp-LaRouche optrådte på et engelsksproget, kinesisk Tv-show, under sit besøg til Kina i foråret 2017, hvor hun deltog i »Bælte & Vej Forum«.

EIR PRESSEMEDDELELSE:

Det Nye Silkevejsparadigmes fjende:

Saudisk folkemord i Yemen

Døden og ødelæggelserne i Yemen i dag finder sted udelukkende for Saudi-Arabiens hånd. Den seneste FN-rapport (fra 5. sept.) skønner antallet af dræbte civile til at være mindst 5.500 i de forgangne to et halvt år; og med endnu mange tusinde sårede. Tilfælde af kolera har oversteget 600.000, med mindst 2.000 dødsfald, iflg. Verdenssundhedsorganisationen.

Faciliteter for rent vand og kloakering er blevet ødelagt. Millioner af mennesker er fordrevne. Der er mindst 19 millioner mennesker, der har behov for humanitærhjælp, og over 7 millioner mennesker har desperat behov for mad. Men saudierne blokerer nødhjælpsleverancer. Saudierne har bombet mange hospitaler, skoler og sociale sammenkomster. Storbritannien og Amerika leverer våben; USA yder genpåfyldning af brændstof og overvågning. Med udgivelsen af detaljerne sagde selv FN's højkommisær for menneskerettigheder, Zeid Ra'ad Al Hussein, den 5. sept., at yemenitterne lider under »en helt igennem menneskeskabt katastrofe«. Han krævede en undersøgelse af overtrædelser af internationale humanitære love.

Download (PDF, Unknown)

**Hvem forsøger at ødelægge
præsidentskabet
og starte en verdenskrig med
Rusland?
– Det 'russiske hack' var et
inside-job.
Executive Intelligence Review**

Konference,

9. sept., 2017

Will Wertz: For mange år siden, faktisk for 2.500 år siden, skrev Platon to dialoger, blandt andre; Timaios og Kritias. Det, han diskuterede i begge disse dialoger, er en oversvømmelse, der udslettede en hel civilisation. I Timaios beretter Platon, at en præst sagde til Solon,

»I hellenere er ikke andet end børn. Der er ikke én eneste gammel mand iblandt jer. Der har været, og vil igen komme, mange ødelæggelser af menneskeheden, der fremkommer af mange årsager. De største er blevet frembragt gennem ild og vand.«

Han påpeger, at grunden til, at disse civilisationer ikke kunne håndtere sådanne naturkatastrofer, er, at

»Gudernes overbærenhed begyndte at svækkes, og de begyndte at opføre sig upassende. De blev inficeret af ondt begær og magtens arrogance«.

Vi har nu heldigvis i USA nogle 'gamle mænd' – i særdeleshed Lyndon LaRouche; som faktisk er yngre end de fleste mennesker mht. til hans intellekt.

Jeg vil fremlægge præcis, hvad det er, Lyndon LaRouche har kæmpet for, i en kort gennemgang, for jeg har ikke tid nok til at gå i dybden. Men Lyndon LaRouche har, som Dennis antydede, kæmpet imod Det britiske Imperium, en kamp, der mindst går tilbage til hans tid i Anden Verdenskrig på det indiske subkontinent i Burma – som det hed dengang – og Indien. Han så på første hånd briternes folkemordspolitik mod den indiske befolkning. På dette tidspunkt udviklede han et livslangt forpligtende engagement for at besejre Det britiske Imperium, og til at gøre det, Franklin Roosevelt under krigen sagde til Winston Churchill, at han var forpligtet over for at gøre. Roosevelt sagde, vi udkæmper ikke Anden Verdenskrig for at

bevare Det britiske Imperium. Efter Anden Verdenskrig vil vi bruge det Amerikanske Systems metoder for økonomisk udvikling til at udvikle resten af verden. Desværre blev denne Roosevelts mission saboteret efter hans død af Winston Churchill og af Harry S. Truman; sidstnævnte var en meget smålig mand. Man fik den første mobilisering mod Rusland, og mere specifikt mod den alliance, som Roosevelt var forpligtet overfor; og som var en alliance mellem USA, Rusland, Kina og andre nationer for at udvikle planeten ved hjælp af det Amerikanske Systems metoder.

Download (PDF, Unknown)

Se [hele konferencevideoen her: https://www.youtube.com/watch?v=hzJC11xnvvU](https://www.youtube.com/watch?v=hzJC11xnvvU)

Foto: Den britiske geopolitiker, Harold Mackinders kort. Den grundlæggende idé er, at man ser på Europa, Afrika og Asien, og det er verdens-øen. Den britiske politik var at omringe det, de kaldte omdrejnings-området eller hjertelandet, som er Rusland, med en intern halvmåne. Mackinders grundtema var, at »den, der hersker over Østeuropa, kontrollerer hjertelandet. Den, der hersker over hjertelandet, kontrollerer verdens-øen. Den, der hersker over verdens-øen, kontrollerer verden«. Grundelementet i Det britiske Imperiums geopolitik, og i deres to 'Verdenskrige'.

Trump udviser lederskab;

Mobilisér amerikanerne for økonomisk genrejsning og infrastruktur

Leder fra LaRouche PAC, 11. sept., 2017 – På 16-års dagen for 11. september-angrebet på USA, er USA blevet ramt af ødelæggelserne efter to forskellige orkaner, med en tredje på vej. I modsætning til den respons på 11. sept., der kom fra George Bush, som omgående etablerede politistatsinstitutioner i USA og indledte processen med »permanent krigsførelse« – for det meste mod nationer, der absolut intet havde med 11. sept. at gøre – så responderer Trump til de aktuelle katastrofer med sandt lederskab. Efter at have fået en omfattende briefing om orkanen Irmas hærgen i Florida, instruerede Trump søndag alle føderale organisationer til at give fuld støtte til FEMA (Federal Emergency Management Agency) og til at »fortsætte med at støtte delstatsindsatser og lokale indsatser for at redde liv, fremme bestræbelser for at finde husly og efterkomme anmodninger om hjælp til berørte områder«. De forskellige militære grene er mobiliseret til at sørge for redning og nødforsyninger af mad, vand og andre fornødenheder til de millioner af fordrevne mennesker. Han ringede personligt til guvernørerne i de stater, der lå på Irmas vej, for at forsikre dem om fuld støtte fra den føderale regering.

Trump vendte sig ligeledes mod det Demokratiske Partis lederskab for at vedtage en tværpolitisk lov om at dirigere \$15 mia. af føderale midler til at påbegynde processen med genopbygning i Texas, og der vil behøves langt flere midler til at påbegynde genopbygningen efter Irma.

Et par milliard dollars vil naturligvis end ikke begynde at genoprette skaderne efter de nylige orkaner, og da slet ikke indlede processen med at genopbygge nationens smuldrende infrastruktur, for at forhindre den næste omgang

naturkatastrofer i atter at fange nationen uforberedt til at forsvare sig. Hertil kræves en lancering af mekanismer til udstedelse af statslig kredit i Hamiltons tradition, for at skabe de flere billioner af dollars, der kræves for atter at gøre USA til en produktiv nation, som det skitseres i **LaRouches Fire Love**.

Trump hælder også mod at afslutte den såkaldte politik for »gældsloft« – som ville være et skridt hen imod at muliggøre et anlægsbudget for byggeri af infrastruktur gennem statslig kredit, der ifølge sin natur frembringer sin egen tilbagebetaling ved at løfte nationens produktive platform som helhed.

Trumps mobilisering skaber betingelserne for, at dette langt større foretagende kan realiseres. Den amerikanske befolkning væmmes ved Bush- og Obamaregeringerne, der pumpede billioner af dollars ind i bailouts for Wall Streets og City of Londons institutioners spillekasino-gæld, alt imens de førte evindelige krige i udlandet og gennemtvang nedskæringspolitikker hjemme.

Kast et blik ud i verden. Blot i sidste uge bragte BRIKS-konferencen i Xiamen og det Østlige Økonomiske Forum i Vladivostok repræsentanter for flertallet af verdens nationer og folkeslag sammen for at udvide den Nye Silkevejsproces, under ledelse af Kina og Rusland, for at opbygge moderne nationer i den tidligere koloniserede verden, og for at åbne en af verdens sidste, »fremskudte grænseposter« i det russiske Fjernøsten, gennem internationalt samarbejde. I dag mødtes i Bangkok politiske ledere og erhvervsledere fra Thailand, Japan, Kina, Europa, Malaysia, Singapore og andre, for at fremskynde byggeriet af kanalen tværs over Kra-landtangen i det sydlige Thailand, et af de store projekter, som Lyndon LaRouche har promoveret i mere end tredive år, siden han holdt hovedtalen på en lignende konference i Bangkok i 1984.

Forskellen i dag er, at Bælte & Vej Initiativet nu eksisterer – som ligeledes første gang blev promoveret af LaRouche, som

opfandt betegnelsen »Nye Silkevej« efter Sovjetunionens sammenbrud, som et middel til at forene verden gennem udviklingsamarbejde. Visionen om Store Projekter, der blev blokeret af det britiske geopolitiske system, der har domineret USA siden Franklin Roosevelt og Jack Kennedys død, bliver nu gennemført i forbløffende tempo under det Nye Silkevejsparadigme.

Præsident Trump har gjort det klart, at USA bør være en del af denne proces i samarbejde med Rusland og Kina, for atter at gøre Amerika stort på samme måde, som Kina atter gør Kina stort gennem samarbejde om udvikling, og som Rusland på samme måde atter gør Rusland stort. Dette er ikke en konkurrence ud fra principperne om nulsumsspil og geopolitik, men derimod et krav om, at menneskeheden nu opgiver sin barnagtige adfærd og skaber en samarbejdende verden, der er mennesket værdigt.

Foto: Præsident Donald J. Trump ved Austin Emergency Operations Center, 29. aug., 2017.

Stop Russia-gate; Lad Trump, Xi og Putin bygge!

Leder fra LaRouche PAC, 10. sept., 2017 – Endnu engang vedr. Texas, og orkanen Harveys enorme økonomiske og menneskelige ødelæggelse, finder vi, at virkeligt omfattende infrastrukturprojekter for at *forhindre* sådanne ødelæggelser blev planlagt i 1960'erne. Dette var JFK-æraen med Apollo og den store »TVA« i det vestlige Amerika ved navn *North American Water and Power Alliance, NAWAPA*, (Nordamerikansk Vand- og Elektricitetssamarbejde). Disse muligheder blev stoppet, ribbet for pengemidler og forpligtelse, gennem udbruddet af

britisk geopolitik i amerikansk politik – Vietnamkrigen. Det, der nu – under Storbritanniens Blair og Bush og Obama – kaldes krige for »regimeskifte«, har lige siden været en fjende af at sørge for det almene vel i Amerika. På grund af manglende dristige infrastrukturplatforme, der ville have kostet et titals milliarder, har vi nu set hele byer hærgnet af oversvømmelser og tab for hundreder af milliarder i den amerikanske økonomi.

Dette er faldet sammen med Wall Streets voksende dominans over amerikansk økonomisk politik, frem til og inklusive et enormt finanskrak, som vi endnu ikke er kommet os over. Det er ikke naturen, men derimod »grådighed og forsømmelse«, der forårsager orkanernes ødelæggelser.

Med et seriøst lederskab fra præsident Trump har en forståelse for behovet for at genopbygge nu bredt sig blandt amerikanere, sammen med en dybere følelse. Digteren Shelley, der også var en politisk skribent, skrev, at, under kriseperioder, ophørte mange mennesker, folk i stort tal, med kun at tænke på sig selv og deres umiddelbare familie og skifter ret pludseligt over til at rette deres passionerede opmærksomhed mod at hjælpe andre, og mod »det almene vel«.

Dette begynder nu at have en virkning i USA, som det ses i nogle nylige politiske diskussioner og i amerikanernes anskuelse mere generelt.

En del af dette er, at de vil have »Russia-gate« stoppet, og stoppet nu. Denne åbenlyse indsprøjtning fra britisk efterretning af en geopolitisk skræmmehistorie, til stort set at blive en ny McCarthy-isme i Amerika, må nu stoppe.

EIR har bidraget til at afslutte det gennem en betydningsfuld, offentlig begivenhed i New York i lørdags, som begravede svindelnummeret med »Rusland har fikset vores præsidentvalg«. Den særlige anklager, Robert Mueller, som nu endda kræver kommunikationerne fra Air Force One, som om præsidenten var på

NSA's liste over terroristfjender, sker på trods af den overvejende del af det amerikanske folks vilje og fortsætter med forberedelsen til at gennemtvinge en forfatningskrise. Dette må stoppe. Det samme må de gennemskuelige forsøg på at oppiske racekrige, bag hvilke ses George Soros' og briternes hånd, og Muellers FBI's hånd og hætte.

Præsident Trump og Kongressen må hurtigt gå frem med en økonomisk genopbygning og besejre Wall Street med en ny Glass/Steagall-lov, samt udstede statskredit for milliarder til ny infrastruktur og produktivitet, og nye fremskridt inden for videnskab og varefremstilling.

Dette gør Kina allerede i hele Asien og i Afrika, i klart strategisk partnerskab med Rusland; og Bælte & Vej Initiativet er dér, hvor Trumps USA vil finde partnerskab inden for kredit og udarbejdelse af projekter, samt strategisk samarbejde for at stoppe regionale krige. Det er et nyt paradigme, mod hvilket præsident Trump på visse tidspunkter har været tiltrukket. Det må blive politikken, og »Russia-gate« må ud.

Foto: Præsident Donald Trump ankommer med Air Force One til Ellington Field Joint Reserve Base i Houston, 2. sept., 2017. Trump besøgte lokalsamfund, der var ramt af udbredte oversvømmelser, forårsaget af orkanen Harvey. (Air National Guard photo by Staff Sgt. Daniel J. Martinez.)

LPAC's Kesha Rogers fra Houston:

»Jeg har en mission. Vi har alle en mission.«

**Video: »Into the Deluge« –
Ind i Syndfloden
– om katastrofen i Houston,
Texas**

New York Times har produceret en 8 min. lang video med titlen »Into the Deluge«, om katastrofen i Houston, og som er centreret omkring Kesha Rogers' (medlem af LaRouche PAC Policy Committee) forældre, der mistede livet i oversvømmelserne, men som også giver et indblik i nogle af redningsfolkene, de mange tragedier og ødelæggelserne. Kesha skriver: »Her er *New York Times*' dokumentar, der dækker Harvey, og hvori min familie og andre optræder. De begynder med mig, der siger, 'Jeg har en mission. Vi har alle en mission.'«

**Orkanen Harvey var en
menneskeskabt
katastrofe; Glass-Steagall og
investering i**

infrastruktur er hjælpemidlet. LaRouchePAC Internationale Webcast, 8. september, 2017

Jeg vil gerne sige, at dette virkelig bør være alarmklokken, der ringer for at vække, ikke alene nationen til at respondere til denne umiddelbare katastrofe, men også til, at vi nu begynder at respondere til det intellektuelle lederskab, som hr. Lyndon LaRouche har demonstreret under hele sin karriere – i 40-50 år, eller mere. I dag er en meget passende dag for denne opfordring om, at tiden nu er inde til at lytte til Lyndon LaRouches vise ord, eftersom det i dag, den 8. september, er hans 95-års fødselsdag. Vi ønsker hr. LaRouche Tillykke med fødselsdagen! Men det er vores mission at tage denne opfordring til efterretning og træffe den beslutning, at det nu er tidspunktet for at respondere til denne historiens alarmklokke og tage de nødvendige skridt til at påbegynde et totalt og komplet paradigmeskifte i den måde, hvorpå vi går frem med nationalpolitik og international politik.

Vært Matthew Ogden: God aften. Det er den 8. september, 2017; jeg er Matthew Ogden, og dette er vores ugentlige fredags-webcast fra larouchepac.com. Med mig i studiet i dag har jeg Paul Gallagher, EIR's økonomiredaktør; og via video har vi Benjamin Deniston fra LaRouche PAC-websiden og vores forskningsteam. Vi vil have en meget rig diskussion, tror jeg. Før vi kommer til det, vil jeg blot sige, at vi nu er to uger, mindre end to uger, inde i katastrofen med orkanen Harvey; og vi har udstedt en nøderklæring, som vi har diskuteret i de seneste par udsendelser, med titlen: »Ikke flere Houston-katastrofer! Lyndon LaRouche siger, hvad det er, der nu må

ske!«

Jeg vil gerne sige, at dette virkelig bør være alarmklokken, der ringer for at vække, ikke alene nationen til at respondere til denne umiddelbare katastrofe, men også til, at vi nu begynder at respondere til det intellektuelle lederskab, som hr. Lyndon LaRouche har demonstreret under hele sin karriere – i 40-50 år, eller mere. I dag er en meget passende dag for denne opfordring om, at tiden nu er inde til at lytte til Lyndon LaRouches vise ord, eftersom det i dag, den 8. september, er hans 95-års fødselsdag. Vi ønsker hr. LaRouche tillykke med fødselsdagen! Men det er vores mission at tage denne opfordring til efterretning og træffe den beslutning, at det nu er tidspunktet for at respondere til denne historiens alarmklokke og tage de nødvendige skridt til at påbegynde et totalt og komplet paradigmeskifte i den måde, hvorpå vi går frem med nationalpolitik og international politik.

Før jeg begynder, vil jeg gerne opfordre alle vore seere til – hvis I ikke allerede har, og LaRouchePAC har tweetet et link til det – at se den 8 minutter lange video, der blev produceret af *New York Times*. Den har titlen »Into the Deluge« (Ind i syndfloden), og er en kort dokumentar om den hærgen og ødelæggelse, som orkanen Harvey har forårsaget i Houston, Texas, og det omkringliggende område. Videoen fortæller historien om Kesha Rogers (medlem af LaRouche PAC Policy Committee) og hendes familie, og hendes far og stedmor, der mistede livet i oversvømmelserne efter Harvey. Videoen starter med et uforglemmeligt smukt soundtrack af Kesha selv, der synger en spiritual, »Walk With Me«, lagt hen over utrolige optagelser af de dramatiske ødelæggelser efter orkanen Harvey og oversvømmelserne. Den fortæller, som jeg sagde, historien om ikke alene hendes far og stedmor, men også andre ofre, andre overlevende og de første nødhjælpsfolk, der trådte til efter orkanen Harvey. Den slutter med et citat af Kesha Rogers, som jeg mener, bør være temaet for vores udsendelse her i aften. Jeg viser det på skærmen [Fig. 1]. Kesha siger,

»Det er denne form for tragedier, der får folk til at komme sammen. Der har været en utrolig respons fra hele nationen og hele verden. Men man har ikke tid til at sidde hjemme og græde. Jeg har en mission«, sagde hun. »Jeg har arbejde, der skal gøres; det har vi alle. Det er pointen.«

På skærmen kan I se citatet af Kesha, og det er også nævnt i videoen fra *New York Times*, der har titlen, »Into the Deluge«. Jeg opfordrer jer til at finde den online og se den. Vi har tweetet linket til videoen, og I kan finde det på vores twitter-feed.

Men, dette er netop pointen; at vi alle har arbejde, der skal gøres, og det er denne katastrofe, der skete i Houston – men også andre, der nu truer os, inkl. med stor sandsynlighed orkanen Irma, der nu stormer af sted med retning mod Florida. Brug dette som alarmklokken til den 'bratte opvågning' for endelig at samle denne nation og til at påbegynde den form for presserende nødvendige, økonomiske handlinger, der kan sikre, at denne form for tragedier aldrig mere kan ske. Disse orkaner er muligvis nok naturfænomener, og det vil vi diskutere lidt senere med Ben Deniston. Men den katastrofale hærgen i deres kølvand bør aldrig få lov at forekomme. Og de er virkelig menneskeskabte katastrofer, fordi vi har forsømt at tage de nødvendige skridt, som vi på forhånd er vidende om, for at forebygge og beskytte os mod virkningerne af denne form for naturfænomener. Vi kan gøre disse ting, fordi vi er menneskelige, og fordi vi kan forstå og tøjle naturens kræfter, og faktisk ikke alene mildne de ødelæggende virkninger, men sætte disse naturkræfter til at arbejde for det gode; som det, hævet over enhver tvivl, blev demonstreret med Tennessee Valley Authority. Vi dækkede TVA sidste fredag og viste et kort uddrag af en video; men dette er et eksempel herpå. Vi kan som nation gøre dette, fordi vi har en Forfatning og et økonomisk system, der blev grundlagt af Alexander Hamilton med netop dette formål.

Som jeg nævnte, så udstedte vi en nøderklæring, »Ikke flere

Houston-katastrofer! Lyndon LaRouche siger, hvad det er, der nu må ske!«, og den fremlægger et omgående firepunktsprogram: Genindfør Glass-Steagall, bryd Wall Street og dets magt op; skab nationale kreditinstitutioner baseret på FDR's Reconstruction Finance Corporation og Hamiltons nationalbanker; investér kredit i ny infrastruktur med helt nye teknologier; og vedtag et forceret program for fusionskraft, der kan lade en stor udvidelse af NASA's rumforskning blive drivkraften bag produktivitet og produktiv beskæftigelse. Selv om dette er en presserende nøderklæring, der blev udgivet for kun en uge siden, og vi vil gennemgå, hvad der er sket på denne front, siden denne erklæring blev udstedt, så er det ikke nyt. Lyndon LaRouche har krævet dette i mindst et årti, eller mere. Så før vi går over til Paul Gallagher og Ben Deniston, vil jeg gerne vise et kort, 3-minutters klip af Lyndon LaRouche selv, i kølvandet på en tidligere naturkatastrofe. Dette var et webcast, som han holdt i dagene umiddelbart efter orkanen Katrina, der ramte New Orleans. Dette er i august, 2005, og her kan I se præcis, hvad Lyndon LaRouche havde at sige dengang, som de nødvendige skridt, der måtte tages, og hvad der er, og ikke er, blevet gjort siden denne historiske storm i 2005. Lad mig afspille dette for jer:

Lyndon LaRouche (video):

»De fleste mennesker forstår ikke arten af situationen, fordi de ikke tænker ud fra standpunktet om, hvad en præsident for USA bør tænke på et sådant tidspunkt. Vi har nu en krise, der hovedsagligt er en menneskeskabt katastrofe i tillæg til det, der ellers ville have været en kontrollabel, men alvorlig, naturkatastrofe. Det er den menneskeskabte katastrofe, som er det hovedproblem, vi må konfrontere og overvinde.

Det, som vi nu må gøre, og årsagen til, at vi nu har denne krise i Louisiana, Mississippi og Alabama, er, at vi opgav politikken om en forfatningsmæssig forpligtelse til fremme af det Almene Vel. Og derfor, fordi vi indførte nedskæringer,

nedskæringer af det Almene Vel, med den måde, hvorpå vi udplyndrede de sociale ydelser (til arbejdsløshed, sygedagpenge, sundhedsydelser m.v.), opretholdt vi ikke længere levestandarden og støtten til disse områder, som ville gøre det muligt for dem at håndtere mange af disse problemer. Vi leverede ikke det, der krævedes, i Louisiana, Mississippi og Alabama, selv om vi vidste, det behøvedes, fordi vi ikke ville bruge pengene, fordi vi forsøgte at skære ned på midlerne til vores sociale ydelser, så vi, lad os sige, kunne føre krig i Irak, eller en ny krig, de vil have i Iran – denne form for ting. Vi har nu denne situation for os, som er skabt af vor befolknings lidelser i disse tre stater i særdeleshed. Men det er ikke problemet; det stiller et større spørgsmål til os. Er vi en nation? Hvad definerer os som nation? Vi kan redde denne nation; vi kan bringe dens værdighed tilbage. Vi kan ikke bringe de mennesker tilbage, der mistede livet pga. embedsmisbrug i denne periode, men vi kan redde denne nation. Vi kan sige, at vi vandt denne krig. Det er op til jer. Vi må gå tilbage til Fortalen til USA's Føderale Forfatning og anerkende, at denne nations grundlæggende lov findes i Fortalen. Ikke alene mht. det nationale forsvar, men også i fremme af det Almene Vel for de levende, og deres efterkommere. Vi har overtrådt princippet om nationens forsvar, åbenlyst. Vi har endnu mere åbenlyst overtrådt politikken for fremme af det Almene Vel. Vi dømmes os selv til foragt, med mindre vi går tilbage, og nu gør fremme af det Almene Vel for de levende og deres efterkommere til regeringsgrundlaget. Tak.«

Matthew Ogden: Dette var altså et webcast med Lyndon LaRouche fra september 2005. Under den efterfølgende spørgsmål-og-svar-tid, forklarede han faktisk mere detaljeret, hvordan man skulle anvende princippet om det Almene Vel for at redde USA. Det kommer her på skærmen [Figurer 2 & 3], to korte klip, og så læser jeg dem. Hr. LaRouche sagde:

»Der er derfor én løsning; og det er at gå til Fortalen for

USA's Forfatning, om nationalforsvar og fremme af det Almene Vel for de nuværende og fremtidige generationer. Regeringer sætter det nationale banksystem under konkursbehandling og bankerot og forhindrer bankerne i at smække dørene i; går igennem en finansiel reorganisering af systemet for at sikre, at folk ikke bliver smidt ud af deres hjem; deres foretagender fortsat er åbne; deres pensioner udbetales; og vi fortsætter med at vokse ...

USA er den eneste nation, der har en Forfatning, der pr. tradition kvalificerer os til at gå over til statslig bankpraksis, som det beskrives af Hamilton. De private banker skal under konkursbehandling ... de skal reorganiseres. Man rydder op i værdipapirerne, og man skaber ny kredit, der får økonomien til at vokse, gennem investering i infrastruktur og andre ting, der er tilstrækkelige til at sikre, at det, vi tjener om året, overstiger det, vi bruger om året med hensyn til de nuværende regnskaber. Og dét må vi gøre.»

Som I ser, så var dette for 12 år siden; og Lyndon LaRouche var allerede på scenen med præcis den politik, som er fremlagt i denne nøderklæring, som vi udstedte i sidste uge.

Jeg vil nu bede Paul Gallagher om at forklare lidt mere om dette. Hvor er vi nu, siden denne nøderklæring blev udstedt, og hvad mangler der at ske?

Her følger Paul Gallaghers indlæg, der efterfølges af Ben Denistons indlæg, i engelsk udskrift:

PAUL GALLAGHER: You mean the emergency statement that we issued about two weeks or ten days ago. I'll come to that, but I just want to point out, Lyndon LaRouche was making that statement not only at the end of 2005 immediately after the devastation from Hurricane Katrina, but also in the then-foreseeable – and he had foreseen it for sure – preparations for the financial

crash of 2007-2008. He was saying that in regard to that oncoming crash and the disaster that had occurred in Louisiana, Mississippi, and Alabama, the reorganization of the private banks of the United States under a Glass-Steagall standard, enabling them to be mediators of credit both from savings and from the Federal government into the businesses of the economy and also the creation of national banking and large amounts of national credit in that way precisely for infrastructure, not just reconstruction. Construction of infrastructure that never had been produced, and had to be produced with new technologies then in order to prevent future such disasters. So, he was looking to both.

There is a memory in the United States obviously of three major cities being devastated. And when we put out this policy statement, we were thinking of the fact that the memory of the devastation of New Orleans, the devastation of the New York-New Jersey area a few years later, the devastation now of southeastern Texas a few years after that, and the threat of another one in Florida. These are essentially a single memory, a single thought in the minds of many millions of Americans about what has to be done that hasn't been being done. When we as a nation have allowed three of the greatest cities of the country to be effectively, at least temporarily, destroyed. In the case of New Orleans and New York, the long-term damage to their neighborhoods, to their school systems, to their transportation systems, is still there. The long-term damage to their

economies

is still there, and it's getting worse. So, this has shown something very clear that if you postpone and do not act on a \$25

or \$50 billion or even \$100 billion infrastructure that must be

made, you will shortly be paying, in one way or another, hundreds

of billions of dollars in economic losses. Losses of wages, losses of jobs, losses – tragically – of human lives by the hundreds and perhaps thousands as in Katrina; because you have not done that.

In the 1930s, there was a kind of thinking which was driven by Franklin Delano Roosevelt's leadership. We've seen in the last ten days the first – as Shelley would say, the locks of the

approaching storm – the first indications of the revival of that

kind of thinking. The way they thought then about this was made

clear in the government TVA film that you showed on this program

last week, when the announcer said in showing the devastating flooding, the raging Tennessee River and its tributaries destroying buildings, destroying agricultural areas, killing people. The announcer described it as devastating effects on human beings of greed and neglect; not of nature, but of greed and neglect. And it's that neglect which LaRouche was speaking

about there, and it's that neglect which we've seen in New Orleans and the Gulf Coast, then New Jersey and New York, now again in Texas and the Gulf Coast in the destruction of whole cities and killing of people, completely unnecessarily. This was

man-made, and I think there is a video which has come out down in

Houston, put out by the newspaper, the {Houston Chronicle}, of

the former flood control director of Harris County – which includes Houston – in which he says very strongly right at the beginning, “This was a man-made disaster”; meaning the flooding

of Hurricane Harvey and everything that it did. He knew that because he was personally involved in trying to get one of the infrastructure solutions – only one of them – right in the city

of Houston that was necessary in order to prevent this kind of devastating flooding. He was unable to get it done because of political and because of greed and neglect. Neglect of the Constitution, neglect of the General Welfare of the population,

he was unable to get it done. He says this was a man-made disaster.

Now, things are beginning to change. I was in a meeting with a senior figure who works for the House of Representatives

Transportation and Infrastructure Committee immediately after Hurricane Harvey. He said that they expected that discussion of

legislation on infrastructure funding would start sometime next

year. This was only ten days ago. He was saying it would start

sometime next year that they would begin to discuss the possibility of legislation to fund new infrastructure in the United States. We were then in a situation in which the nearly

year-long and in a certain sense with his candidacy year and a half-long attack on President Trump to attempt to force him out

as a candidate, and then attempt to force him out of the Presidency. That attack – the Soros forces, the British intelligence initiated attack and the way in which the Democratic

Party leadership had gone along with this – had created a

tremendous division in the country; one which people only have to remember back to the Charlottesville events of a month ago, to realize how deep and how that implicit racial division in the country was being pushed at the same time that war was threatening from many directions. We have to realize that, going all the way back to the 1960s when John F Kennedy was assassinated after having launched this tremendous infrastructure program known as NASA and the Apollo Project, and having tried to get started an equally ambitious Earth-based terraforming and water management project for the entire West of North America – the North American Water and Power Alliance program. That it was war, it was the Vietnam War and the tremendous economic, budgetary, and political and social effects of that war which destroyed those things. It will consider and push them off the table from then until now – for 50 years. That kind of preoccupation with regime change wars, it will push the General Welfare off the table over and over again unless the American people realize that, at a point like this, we can't let that happen. Now we have to build. So, we have seen some changes. The one that got the most publicity, of course, was the sudden agreement between President Trump and the Democrats in Congress. On the part of the Democrats, they had already agreed and acknowledged and more or less admitted in the days before that, that their strategy of Resist promotes racial divisions. Resist tried to impeach the President. This strategy was a failure and was dangerous to the

country, and they were going to abandon it if Hillary Clinton would only shut up. They were going to try and get something done instead. That already had dawned on them before the terrible lesson of Hurricane Harvey and the perhaps \$100 billion in economic losses; clearly more than 100 precious lives being lost. This hit them on top of that. You then had this agreement that enable \$15 billion in a first down payment of recovery aid to go through, together with a measure to fund the government for the next three months and a measure to remove the debt ceiling for the next three months. Clearing the decks perhaps for further expansion of what is going to be done to rebuild. Not only to rebuild obviously in east Texas, but to rebuild in Florida and to rebuild in Puerto Rico and some of the smaller islands. Puerto Rico has had for some time a very clear possibility of a development bank needing only the guarantee of the Federal government in order to turn development of its port position particularly into development of infrastructure on the island; electrical and transportation, which is currently in such bad condition and which has now been knocked out. So, that door was opened.

Then already yesterday, we saw the President having a meeting with a large number of members of the Senate and the House on the so-called Gateway Project, the major necessary infrastructure step to repair what Hurricane Sandy left behind it in terms of inoperable or increasingly deteriorating and failing transportation; subway and freight rail transportation all

around

the New York City area, which has famously been turned into the

Summer of Hell this summer in terms of trying to get anywhere. You're taking your life in your hands to get anywhere in New York.

There was a meeting between Trump and the two governors of New Jersey and New York, the Senators from New Jersey and New York, a number of members of Congress of both parties, in which

there was at least a tentative agreement made to proceed with this

Gateway Project. This involves building two new tunnels – each

one way – under the Hudson River from New Jersey to New York in

the general northeast rail corridor of the United States.

Having

done that, then to be able to repair the tunnels which were made

almost inoperable by Sandy; which incredibly have nonetheless been used in the five years since. Also, to replace the bridge

which is in such terrible condition in Hackensack, over which all

of the East Coast passenger and freight rail goes from Florida

all the way to New England. Supposedly, 10% of the GDP is

waiting to fail when that bridge cannot be hammered back into

line so the trains can go over it. There are other improvements

in this Gateway Project. It was given a top priority in the

National Governors' Association list of major new infrastructure

projects in the country, which they issued earlier this year in

January.

The members of Congress coming out of this meeting made

clear that there was an optimism and a thrust, a potential commitment of the Trump administration to fund all the funding that remains to be needed for that; this is on the order of up to

\$15 billion from the Federal side that needs to be put in that investment. They were, at least on the part of the President, they were ready to make that commitment, and talked about others

as well for that general area; including reconstruction for the

international airports there and connecting those international

airports – which incredibly, are not connected by transportation

now. This then started people talking about the potentials for

Congress to meet these bills. There is not a means, and there hasn't been a means really since Franklin Roosevelt's administration, there hasn't been a reliable means by which the

Federal government can create this kind of credit that Mr. LaRouche was talking about, and on that basis actually fund the

new infrastructure that is needed.

Now you have in Texas as well, members of Congress from both parties talking about a major new building of flood control for

the cities along the southeast coast of Texas on the Gulf.

I'll

just read you the comment of one Republican member of Congress.

He said, "There's going to be another Harvey, and we need to build at least one more reservoir, maybe two or more reservoirs.

We have to figure out how to get the water out of the Houston area down to the Gulf of Mexico without flooding." There have been plans for at least 50 years which at least expressed in

general, if you have that slide I gave you [Fig. 4], we could show one of them, which expressed at least in general how this has to be done. It's very small and can only be indicated in the broadest strokes that what is involved there is, at the lower right, the construction of an intercoastal canal. Essentially a large canal for moving water either from the northeast to the southwest along the coast, but behind the cities of the coast. Moving it in either direction by pumping. Thereby you can see generally, the numerous rivers which come down to the Gulf, which are involved always in the flooding of all of these cities whenever there is a hurricane. What you probably cannot see clearly on that slide, is that there are nine new reservoirs specified in that plan on those rivers, which together with the canal make it possible to control flood waters that are threatening the cities on the Texas Gulf coast and to move water in either direction. Either for drought relief, if that's necessary, but more critically here, for flood relief by bringing the water eventually all the way down to the Rio Grande at the Mexican border. This is one element. At the top of the screen is shown another main element canal system to bring flood water from the Mississippi River across northern Texas into the dry plains where the Ogallala Aquifer is, which could be recharged. These were plans of the Texas State Water Authority. These were state plans typical of those which were made at the time in Harris County, within which is Houston. Other plans were being made for a channel underneath one of the freeways that was

being

built, which would discharge water. A very large underground channel, tunnel, which would discharge water from those two reservoirs which everyone heard and saw overflowing ten days ago.

It would discharge and bring that water down to the Houston ship

channel and into the Gulf. That was, I think, particularly the

plan which the former Harris County Flood Control Commissioner was referring to in his interview with the {Chronicle} in which

he said, "This was a man-made disaster that we did not get this done."

Now these clearly are, as the New York project is, these are new infrastructure efforts which will require tens of billions of

dollars in investments. That is exactly what we have been circulating in Congress, and circulating this statement now with

them in order to get a national bank created, which can generate

\$1-3 trillion in national Federal credit for investment in this

new infrastructure. And in order to get the existing Glass-Steagall legislation in both Houses to be passed so that these disasters are not added to by a looming financial crash which takes the banks to be bailed out again. But rather, those

banks can be counted on to take part in this kind of rebuilding

effort because they are taking in deposits and they are lending

them into the economy.

Ben is going to talk more about the contributions here of the space program. That also must see not just \$100 billion

or
whatever it's going to be in recovery aid for Harvey, but a
great
deal more money in accelerating and reviving NASA space
exploration, which went the way of the Vietnam War nearly 60
years ago.
So the view of this is changing. The Texas governor has now
created a commission to rebuild the state. As a Republican,
he's
appointed a Democrat to head it. On all of these levels,
there
is the potential now that this lesson will actually be
learned,
because the country has been put in a different state of mind
as
a result of seeing this kind of disaster occur unnecessarily
time
and time again, and the tremendous human costs that it has.
So,
let's really push that to the greatest extent we can, and do
it
in exactly the spirit that LaRouche was laying out there 12
years
ago. He, by the way, is 95 years old today. He has lived and
is
living an incredibly productive human existence, and we wish
him
many more.

OGDEN: And one of the results of what Lyn has done over the
last 40 years alongside Helga is what's now emerging
internationally. You can counter pose what hasn't been done
here
in the United States in terms of these great infrastructure
projects with what is being done now by China and the Belt and
Road Initiative. It's a necessary counterpoint to draw. Look
at

what Xi Jinping had to say at the BRICS conference which occurred

– this is the 9th BRICS conference – which occurred in China over the course of last week and the beginning of this week.

You

look at what China is actually now building. Obviously, the Three Gorges Dam is an incredible example; that's the Chinese TVA, but on an even grander scale in certain regards. But look

at now what's being done abroad, including the example of the Transaqua water transfer program to refill Lake Chad in Africa.

There's an excellent video update that was published by Alicia Cerretani on larouchepac.com just a couple of days ago on that subject. But that indeed should continue to be the inspiration,

encapsulating the entirety of this emergency program that must be

done nationally, we also have to follow through on the initiative

for the United States to join this great projects dynamic abroad.

What's being done by China with the New Silk Road and the Belt and Road Initiative.

What Paul has just been discussing, and even what I referenced with what China has done, is an element of the terrestrial infrastructure that indeed must be built, and should

by built by all means. But there's an entirely different dimension that also must be included in this picture when we're

talking about these great weather episodes and other aspects of

what it means to understand and harness nature. I decided to ask

Ben Deniston to come on today because he has a bit of an exclusive breaking report on what the space weather conditions

are right now as we speak, which are coinciding with the developments around Hurricane Irma and the other approaching hurricanes that are now tracking across the Atlantic. So, Ben, go ahead.

BENJAMIN DENISTON: Thank you, Matthew. So, we are seeing a very interesting situation with respect to certain activities of our Sun, our Solar System, and what you might call the cosmic environment that we're watching very closely; because these could play into a strengthening of Hurricane Irma, which could push an already potentially dangerous situation into something even worse. I'm going to get into that a little bit more in just a second, but I think first and foremost, coming off of what was discussed, these events – the tragedy of Harvey, the major earthquake just off the coast in Mexico, the largest earthquake in Mexico in 100 years. We have Irma as we just said, coming towards Florida, which hopefully will avoid a dangerous situation there, but it does look like it could be potentially very catastrophic. All of these events should remind us that what we're dealing with as a single mankind on one small planet in the Solar System and in this Galaxy. These are unfortunate events, but also an opportunity to bring people together as we discussed, not just in the United States, but internationally. To realize what mankind can uniquely do to defend ourselves against these kinds of situations. Some of that includes a better understanding of what factors actually play into these things. In passing, just because there's so much crazy propaganda

about supposed man-made climate change being a factor in these storms, that's just bunk; that should just be said outright. It's unfortunate that we even have to say it, but given the fact

that this is being pushed as a major top-down propaganda campaign, we should just say outright that there is no evidence

at all that storm systems and extreme weather has been getting worse as a function of increasing CO2 levels in the atmosphere.

There is no evidence of that. Even just look at the history of

hurricanes in the United States. Since 1970, we've had four Category 4 or higher hurricanes make landfall on the United States. In the 40 years prior to that, we had 14. So, what's all this talk about extreme weather getting worse? We just recently exited a very anomalous drought of hurricanes, where we

had no Category 3 plus hurricane make landfall on the United States for almost 12 years earlier at the turn of this century.

So, there's no evidence that we're seeing more extreme situations; there's no evidence that human CO2 emissions play any

factor at all. Again, it's unfortunate that we have to waste our

time to even address this, but just because it's being pushed down the throats of the American people and much of the world population, we should just make that clear outright.

But what we do have is natural weather and natural storms and natural extreme events. Instead of this false blaming of human CO2 emissions, we should instead be taking a higher perspective on what factors actually do influence extreme weather

and climate change. These are factors that go beyond the Earth.

These are factors that go to the Sun, that go to the Solar

System. That again, forced mankind to realize we are one very unique species on one very small planet; and we know very little about what actually determines the conditions we live in here on Earth. So, it's about time that humankind as a whole wakes up, stops playing these insane geopolitical games to try and compete over some small amount of wealth developed on the planet so far, and realizes that if we collaborate as one species, we can uplift the entire population of this planet to a much higher level. And we can collaborate on defending our entire planet from disasters like this.

So, as Matt mentioned, this is a developing situation that I briefed him on and Mr. LaRouche and Mrs. Helga Zepp-LaRouche on earlier this morning about possible space weather effects which could worsen Hurricane Irma. Again, this is an ongoing process that is playing out, so we don't know exactly what's going to happen. But it is worth highlighting what we know so far. As we know, Hurricane Irma is now thought to be a couple of days away from most likely making landfall on the southern coast of Florida. It is already a very extreme and intense hurricane. Just a few days prior, our Sun – if we can switch over to the graphic animation [Fig. 5] we have here – our Sun released the strongest solar flare in about a decade. This was released on September 6th. So that bright flash in the lower right central

region is this explosion on the surface of the Sun. This was classified as an X-9 flare; a very strong solar flare. That was

actually the strongest of a series of intense solar flares that

the Sun has released in the last week. So, the Sun – despite going into a bit of a slumber – has decided to send out a barrage of rather strong outbursts. These outbursts send a strong wave of gas and plasma from the Sun barreling at the Earth. As we see in this next graphic [Fig. 6], as is a rather

well-known phenomenon, when the Earth's magnetic field gets blasted by these outbursts from the Sun, it causes the Earth's magnetic field to begin to fluctuate wildly; what's called a "geo-magnetic storm." So, a storm in the Earth's magnetic field.

I'm sure most people know, our entire planet is surrounded by a magnetic field that is critical to supporting and protecting

life on Earth, providing certain unique electromagnetic conditions to the biosphere on Earth; it's part of our regular Earth system we live with day to day, year to year, etc. When the Earth's magnetic field gets blasted with these outbursts of

solar activity, the Earth's magnetic field goes into these fluctuations referred to as "geo-magnetic storms." What you're

looking at here [Fig. 7] is an index provided by NOAA of the level of geo-magnetic activity over the last three or four days.

As you can see, coming into the night of September 7th and into

the very early morning of September 8th, we saw an explosion of a

very intense geo-magnetic storm, corresponding with these outbursts of solar activity which are referred to as a "coronal

mass ejection"; an ejection of material from the surface of the Sun, corresponding with that intersecting Earth's magnetic field.

As you might intuit from this diagram, what we've currently experiencing is a very intense event; a very intense geo-magnetic storm classified as severe by NOAA's metrics.

There's much that can be said about this. These geo-magnetic storms are known to be potentially dangerous to the

Earth's electrical infrastructure. That's something that's becoming a very well-known and clear point of concern, that when

we have these types of geo-magnetic storms, this can actually wreak havoc on our electrical grid. That's something we actually

want to keep a very close eye on today and in the coming days.

But another aspect of this, which we see in the next graphic [Fig. 8] is that when the Earth's magnetic field is compressed like this, this actually temporarily increases the shielding of

the Earth from galactic cosmic radiation. So, we temporarily have a stronger protection from this continuous flow, this continuous input of radiation coming from our entire galactic system. This is also another well-known phenomenon; this is referred to as a "Forbush decrease," named after the scientist who identified this event whose name was Scott Forbush. But as

you can see here, from the most recent data being provided, this

is an indication of the level of galactic radiation reaching the

Earth's atmosphere, and we can see this sharp drop coming immediately in the context of this geomagnetic storm and the solar outburst.

These are all well-known phenomena. These are not

mysterious, these are not unexplained or unknown, but there's an element of this that does not yet get enough attention; which is that, when you have this particular type of activity, geomagnetic storms, reduction of the cosmic radiation reaching the Earth's atmosphere, this is known to very likely be a factor in potentially increasing the severity and strength of hurricanes and cyclones. And what we have on the screen here is one study, showing that in 2005, this tragic event of Hurricane Katrina which we heard referenced earlier, was actually partially strengthened by the activity of the Sun in a very similar way to what we're looking at right now. [Fig. 9] This was a study by Prof. Sergei Pulinetz, and some associates as you can see on the byline there; where they analyzed a very similar situation where, when Katrina was a few days off the Gulf Coast for its actually second landfall, there was a coronal mass ejection, there was a geomagnetic storm, and that led to a strengthening of Hurricane Katrina at the time. What we're looking at now, today, is a potentially similar situation, where what we see with these cosmic effects on the weather system, is that when you have these reductions in cosmic radiation reaching the atmosphere, that actually can lead to a greater temperature difference between the surface of the ocean and the top of the atmosphere, which can lead to a greater rate of convection and a strengthening of the hurricane.

And so those are the conditions we're immediately watching now with Hurricane Irma, which is already a very strong hurricane. We're already seeing a geomagnetic storm. Various people who are aware of these potential cosmic influences on these events are watching very closely to see if we will see a strengthening of Irma in response to these conditions. This is a developing situation; I'm sure we'll have more on this in the coming days, but as I said at the beginning, this is an unfortunate but valid example of the kinds of lessons we should take to heart as mankind, and realize that this is for example the perfect area of study that we, the United States, should be collaborating on with Russia and with China on developing greater insights into. This brings back to mind Mr. LaRouche's work on the Strategic Defense Initiative and the revival of that proposal with the "Strategic Defense of the Earth," where the same principle was brought forward; namely, that the United States, Russia, leading powers need to move beyond a system of conflict and mutually assured destruction and towards a system where we realize that mankind as a whole, and especially these leading most powerful nations, have to come together and provide all the resources we have available as nations, all of our scientific capabilities, all of our technologies, and actually bring these together in joint efforts to defend our planet as a whole from these types of events. Better understand these cosmic influences driving our climate and weather systems, and begin to determine what we can do to defend our populations from these types of activities. So we'll be watching the situation very closely. We'll see what develops over the coming days, and we'll certainly have more

on this very dramatic situation with these coming hurricanes as things develop.

OGDEN: Thank you, Ben.

GALLAGHER: Actually, I have two questions, Ben. The meteorologists are saying now that there's an extremely high temperature differential between the upper atmosphere and the Earth's surface in the western Atlantic and the Gulf; they're connecting that directly to the great strength of these hurricanes. Are you saying this is related? In that work that you just showed [by Pulinets, et al.], that this is related to the reduced cosmic irradiation of the upper atmosphere? That's one question.

The other has to do with the space assets that are watching all this. Do they need to be increased? I heard, for example, that in the case of radar satellite observations of the development of Harvey, that these were German radar satellites that were doing this. Are there missing assets or assets that should be increased in the U.S., in the NASA program?

DENISTON: Yes, to take the first question. Generally, over time the upper atmosphere will be cooler than the oceans in this region. So you have a certain temperature differential that's already naturally there. The role that galactic radiation plays, is that actually helps to facilitate a higher rate of condensation of water vapor, and release of latent heat, in this region. So the flux of cosmic radiation actually helps to facilitate a slight warming of the upper atmosphere in this region. If you have that process all of a sudden halted, you'll get less warming, and obviously

cooling

of the upper atmosphere, which could increase the temperature difference and lead to an even stronger hurricane.

That process is happening now; the conditions that are being reported on already are before we're seeing the effects of this.

Now obviously, this is not a simplistic, mechanical, 1, 2, 3, process. There are many factors involved, there's variations in

the cosmic radiation flux coming in already; there's many other

factors involved in affecting the hurricane itself. So we're not

in a position to absolutely say one way or the other exactly what

the effect of this situation is going to be. But we can definitely identify Katrina; and then other hurricanes have been

studied as well, where it's been shown that their formation or their strengthening often comes a couple days after these types

of geomagnetic storms and drops in the cosmic radiation flux.

Again, the mechanism, the causal relation that Professor Pulinetz

and others have presented, is that relates to this heating of the

upper atmosphere by cosmic radiation flux.

But that directly ties into your second question, is that, yeah, we need many more satellites and other instruments to be monitoring these conditions, much more extensively and in real time around the world. We do have some very impressive assets up

there; but much more is needed to really better understand, not

just the Earth's own atmosphere and weather system, but the relation to the activity of the Sun and the activity of the Galaxy. One of our key assets for directly measuring the

activity coming from the Sun towards the Earth, which is called the ACE satellite, is already many years past its life expectancy and expected to fail at any time. As of now, we have no replacement ready to send up. That's just one example. That's a satellite that sits directly in between the Earth and the Sun, and intercepts the high-energy radiation, especially the plasma, coming from the Sun before it reaches the Earth, and at least gives us a little bit of a warning and analysis of what the Sun is sending at us. And that thing is ready to go. That's just one example.

I think this also relates to the question of earthquakes and earthquake forecasting which we've covered on this site before also. [See interview with Prof. Sergey Pulinet <http://archive.larouchepac.com/node/17944>] We could use dedicated satellites that could help measure the precursor conditions, that could alert us to coming earthquakes, like this devastating earthquake that just hit off the coast of Mexico. So there are certainly more satellite systems that we could be developing, more ground-based systems as well, to get some better understanding of the intersection of solar activity, galactic activity, the activity intrinsic to the Earth system itself; and actually begin to get a better handle on how all these factors play together in affecting the climate and affecting the weather. And really, to get serious about it, begin to think about how we can manage these situations and intervene; and obviously, forecast and give early warning, but potentially even intervene to change these conditions and defend life on Earth.

And that should be a top, strategic priority of leading nations of the world. And I think that just goes hand in hand

with this new paradigm that we're seeing potentially emerging with the leadership of China, with its Belt and Road initiative, and with this idea of "win-win cooperation"; in which we can move beyond, finally, and put behind us this insane geopolitical games which you're still seeing attempting to be rammed down Americans' throats with this crazy lie about Russian "hacking" and attempting to make the Russians look like the biggest bogeymen in the world, and play up this crazy game of conflict against Russia, economic warfare against China. These are our allies! We've got to put all of this behind us and look at them as collaborators, for our nation, for other nations in the world that can help us to defend our species as a whole against these kinds of conditions.

OGDEN: Let me pick up directly off what you just referenced, Ben, and put on the screen the advertisement for the conference that's coming up in New York City tomorrow, which will go directly to that point. This is a conference as you can see that's featuring William Binney, NSA whistleblower; Ray McGovern, the founder of the Veterans Intelligence Professionals for Sanity (VIPS) and himself a veteran CIA analyst; and William Wertz from {Executive Intelligence Review}. The title of the event, is: "The Russian 'Hack' Inside Job: Who's Trying To Destroy the Presidency and Start a World War with Russia?" As you can see on

the screen there, there's still time for you to RSVP and register to attend, that's going to be available, <http://lpac.co/ytvips> . That link is active now, but it's going to be available in the description of the video which is immediately below this video in the YouTube player. If you're in New York City also you can get in contact, and register for the event in person. This is going to be an historic event, following up on the memo, which is becoming a controversial memo which was published by William Binney, Ray McGovern and others from VIPS, which documented that according to the metadata the so-called "Russian hack" of DNC emails could not have been a hack, but was in fact some sort of inside job, a leak in order to set up the conditions where, now, you have this so-called Russia-gate, and the mad drive to undermine the efforts that Trump had at least intended to initiate to restore the kinds of cooperate relation between the United States and Russia. It's this kind of great powers relationship between the United States and Russia, the U.S. and China, what we now see developing in terms of the BRICS, with Russia, China, India, Brazil and South Africa and other national relationships: This is what Lyndon LaRouche has been campaigning for for years, in that form. To say, now is the time to abandon and discard this British Imperial mentality of geopolitics, petty competition over so-called natural resources, or "limited" natural resources, and

perpetual war; and to initiate exactly what you're saying, Ben,
this kind of cooperation within the species as a whole: To say,
what are the common aims of mankind and how can we collaborate in
a "win-win" modality to achieve those common aims.
And under that category you would say that common defense of
mankind from these great natural and terrestrial,
extraterrestrial phenomena, which we see expressed in discrete
ways in the form of these hurricanes, those kinds of natural
disasters; also these earthquakes, which are obviously part of
much broader and much larger kind of terrestrial phenomena,
which
we have yet to understand. And what is the connection of that
to
the space weather that our planet exists in?
So that's a fascinating kind of view.
But just in the same way that we have to abandon those
geopolitics abroad, we also have to abandon the kinds of
British/Wall Street mentality here in the United States, which
is
this insane negligence of our physical infrastructure, and in
the
interest of mere, monetary speculation; and to return to the
general welfare principle, you heard Mr. LaRouche so
beautifully
and emphatically say that, in that webcast excerpt that we
have
from 2005, in the aftermath of Katrina; return to the general
welfare and restore the system of Hamiltonian national credit.
So I think that's a sufficient place to conclude our
broadcast here, today. I'd like to thank you, Ben, for
joining
us, remotely there. And we'll stay tuned for developments as
they occur on that front. And I'd like to thank Paul
Gallagher

for joining me here in the studio.

So please tune in on this website tomorrow, at 1 p.m.

Eastern Time, for the historic conference out of New York City,

featuring Bill Binney, Ray McGovern, and Will Wertz; and we'll be

back with you on Monday for our strategic overview.

Thank you for joining us and please stay tuned to larouchepac.com.

Lyndon LaRouche: Lad være med at diskutere det – Bare gør det!

Leder fra LaRouche PAC, 7. september, 2017 – Det er pludselig blevet blændende indlysende, at Ruslands præsident Vladimir Putin – ligesom sin forfader i ånden, Frankrigs Ludvig »den Varsomme« XI – har været i færd med at væve og atter væve et spindelvæv af potentielt tæt økonomisk samarbejde mellem Nord- og Sydkorea og Rusland – og med Kina og også andre partnere. Dette var den oprindelige »LaRouche-plan« for fred i Koreahalvøen, der fungerede frem til den dag i 2002, hvor den blev saboteret via »udefrakommende kræfter«, der arbejdede sammen med daværende vicepræsident Cheney, og bagefter med præsident Obama. Putin har arbejdet på dette spindelvæv med uundværlig støtte fra Kina – men tilsyneladende også fra visse kræfter i Washington.

Da Lyndon LaRouche blev opmærksom på dette, sagde han,

»Lad være med at diskutere det. Ikke noget opkog af de forskellige detaljer. Lad være med at spille yderligere tid –

bare gør det! Og ved at gøre det – NU – vil I tvinge dem, der gør modstand mod det, til at bekende kulør. De vil blive afsløret, klar til at blive uskadeliggjort.»

Netop samtidigt hermed har den værste atlantiske orkan, der nogensinde er registreret, med en vindstyrke på 180 mil/t, og 300 mil/t på højdepunktet, hærget igennem hele Caribien og efterladt nogle af de britiske kolonier i ruiner, der er ufattelige for det 21. århundrede. For eksempel sagde Barbudas premierminister, at 90 % af deres bygninger er blevet ødelagt, og 60 % af deres befolkning var blevet hjemløse. De britiske herrer (Barbuda er en del af Commonwealth of Nations, tidligere Det britiske Statssamfund) havde absolut intet gjort for at forberede sig på syndfloden – men hvorfor skulle de også det?

Men den amerikanske regering, ledet af præsident Trump, er opmærksom og up-to-date om situationen og mobiliserer de relevante resurser for Florida og andre truede områder – og dette vil igen gøre det muligt for befolkningen, både de første nødindsatspersoner (redningsfolk, paramedicinere o. lign.) og frivillige borgere, at udvise den heroisme, de så blændede har demonstreret i Houston. Vi vil respondere, som situationen kræver. Vi vil genopbygge så hurtigt, det er fysisk muligt. Alt er forandret siden Katrina og Sandy.

I Caribien må USA tilbyde det fulde program for Ingeniørkorpset, som Lyndon LaRouche og tidligere præsident Bill Clinton foreslog for Haiti efter jordskælvet i 2010. Monsterpræsident Obama skød denne plan ned, så Haiti, der i dag stadig ligger i ruiner, nu arbejder sammen med Kina hen imod en genopbygning af landet.

Men vores presserende nødvendige hastegenopbygning kan kun være et springbræt til et komplet, nationalt infrastrukturprogram, der nu må indledes med udstedelse af massive mængder statskredit, og i samarbejde med Kina. Ikke alene vil vi begrænse omfanget af stormrelaterede katastrofer

i fremtiden, men vi vil også transformere hele vores økonomi fra den katastrofe, vi arvede efter Bush og Obama, og til at blive den store, agro-industrielle magt, som verden, og amerikanerne, nu har brug for.

Om dette sagde Lyndon LaRouche igen:

»Spild ikke tiden på at diskutere det. Bare gør det! Og vi får se, hvem, der forsøger at forhindre det – det vil være åbenlyst!«

Foto: Pressemeddelelser i kølvandet på forhandlinger med præsidenten for Republikken Korea Moon Jae-in. 6. sept., 2017. (en.kremlin.ru)

Amerikanerne responderer til Houston-katastrofe – Vil de handle for at redde nationen?

Leder fra LaRouche PAC, 6. september, 2017 – Mens katastrofen i Houston, fremkaldt af orkanen Harvey, fortsætter, braser den største, atlantiske orkan i moderne historie, kategori fem-orkanen Irma, tværs over Caribien og forventes at have ramt Haiti, Cuba og Puerto Rico, når du læser denne leder, og vil umiddelbart herefter ramme Florida. En kompetent infrastrukturplan var blevet foreslået for Texas under Kennedy-administrationen, som ville have fjernet den forgangne uges værste rædsler – hvis den var blevet gennemført. I tilfældet med disse caribiske øer, hvor den eksisterende infrastruktur er forfalden eller ikkeeksisterende, er det

tvivlsomt, om evnen til at overleve Irma er til stede.

I hele USA blev, under de 16 år med Bush og Obama, billioner af dollars smidt ind i bailouts af spillekasinoer på Wall Street, alt imens yderligere billioner blev spenderet på at ødelægge lande i Mellemøsten og overgive dem til terroristbander og drev millioner af mennesker ud af deres hjem som flygtninge i hele området og ind i Europa. I dag må Koreahalvøen, iflg. neokonservative, der er et levn fra Bush- og Obamaæraen, blive næste mål for deres mislykkede militære eventyr – til trods for, at bogstavelig talt alle mentalt raske mennesker advarer om, at resultatet ville blive en katastrofe for hele den menneskelige art.

Ikke desto mindre lærer størstedelen af verden nu fra første hånd, hvordan Kina har løftet 700 millioner mennesker ud af fattigdom på kun tredive korte år, med den Nye Silkevej, der bringer infrastruktur, industri, sundhedsfaciliteter og håb til de nationer og befolkninger, der i løbet af de seneste flere hundrede år har været genstand for udplyndring under koloni- og postkoloniæraen, under vestlig dominans.

Aktivister i LaRouche-bevægelsen i USA rapporterer, at amerikanere i stigende grad nu anerkender det »nye paradigme« (som Helga Zepp-LaRouche kalder det), der nu vokser frem af det kinesisk-russiske samarbejde og skaber nye, globale institutioner som BRICS, den Eurasiske Økonomiske Union og Shanghai Samarbejdsorganisationen. Disse nye organisationer rækker nu ud til Afrika, Latinamerika og Asien – og endda til Europas døende økonomier – gennem nye, finansielle institutioner (f.eks. AIIB og BRICS' Ny Udviklingsbank) og tilbyder kredit til fysisk udvikling uden IMF's politiske og økonomiske »betingelser«, som har holdt nationer i underdanighed til britiske og amerikanske diktater.

Men disse amerikanere forstår ofte ikke, hvorfor USA ikke gennemgår en lignende udviklingsproces. De er blevet forledt til at tro på den monetaristiske myte, at frihed betyder

briternes og Wall Streets frihed til at køre økonomien, og verden, som de ønsker. I takt med, at New York Citys undergrundsbane bryder sammen, hvorfor gør vi så ikke det, kineserne ville have gjort, og bygger et helt nyt system med den absolut nyeste teknologi, i stedet for ynkeligt at forsøge at lappe på denne hundrede år gamle monstrøsitet? I takt med, at Houston drukner, hvorfor så ikke gøre, hvad kineserne gjorde for at redde tusindvis af liv hvert år, og byggede verdens største dæmning og vandkraftsystem, med de Tre Slugters Dæmning? Det samme selskab, der byggede de Tre Slugters Dæmning, udfører nu forundersøgelser til at redde Centralafrika gennem Transaqua-projektet, der vil transportere vand fra Congofloden til den skrumpende Tchadsø. Hvorfor har USA ikke bygget NAWAPA-projektet og vandstyringsprojektet i Houston og lignende storstilede projekter, som Kennedy, sammen med sit rumprogram, foreslog?

For at kende svaret på dette spørgsmål, må vi »få tingene til at bryde frem« i USA, som Lyndon LaRouche i dag sagde. »Vi må gøre det – tal ikke om diverse 'enkeltspørgsmål'; tal om kendsgerningerne. Det må gøres for menneskeheden – intet mindre. Og tiden er inde – sejren vil være inden for rækkevidde.«

Det eneste, der står i vejen, er Det britiske Imperium – hvilket vil sige institutionerne i London og på Wall Street, som har fået lov at bevare »Federal Reserves uafhængighed« og det »frie markeds« fjernelse af Glass-Steagall og relaterede reguleringer af banksystemet. Det var de politikker, som FDR gennemførte, og som gjorde det muligt for ham at dirigere den statslige kredit til den mest massive infrastrukturudvikling, verden nogensinde havde set, eller ville se igen, frem til nutidens Ét Bælte, én Vej, der kommer fra Kina. Nu er den amerikanske økonomi brudt sammen, og Wall Street-bankerne er bankerot og forsøger desperat at redde deres spillegæld ved at udplyndre, ikke alene udviklingslandene, men også den amerikanske økonomi og det amerikanske folk.

Størstedelen af det amerikanske folks respons til katastrofen i Houston var den, at tilsidesætte de medieskabte »spørgsmål«; spørgsmål, der blev skabt med det formål at gøre mennesker små og skabe kunstige konflikter og smålige eller irrelevante bekymringer, alt imens deres verden kollapser i økonomisk forfald og permanent krigsførelse. Men, efter Harvey, tog tusindvis af mennesker til Houston og tilbød deres hjælp for at redde mennesker, der var nødstedte, det være sig Demokrater eller Republikanere, hvide eller sorte eller brune, endda med deres eget liv som indsats.

Trump blev valgt, fordi han var forpligtet over for at afslutte dette økonomiske forfald og politikkerne for de evindelige krige for »regimeskifte«.

Hans bestræbelser på at bygge en arbejdsrelation med Rusland, og for at gå sammen med Kina i den Nye Silkevej, er løfterigt for USA's deltagelse i dette nye paradigme. Briterne og deres aktiver i USA er desperate for at stoppe ham i at gennemføre denne plan, som ville betyde enden på Imperiet.

I dag påpegede Helga Zepp-LaRouche den inspiration, som alle amerikanere føler, der ser de uselviske handlinger hos de tusinder af mennesker, der handler for at hjælpe dem, der nu lider nød i Houston. Hvis vi skal indgyde i amerikanerne, styrken til at handle imod Imperiet, til at befri nationen og verden for City of Londons og Wall Streets diktater, sagde hun, må vi gøre alt, der står i vores magt, for at opløfte folk til det sublimes, det ophøjedes niveau, i Schillers forståelse – for i sig selv at finde den godhed, der er mere dyrebar end selve livet, den godhed, i hvilken hvert enkelte menneskes evne til at handle til gavn for menneskeheden generelt, findes. Intet mindre end dette vil lykkes, og alligevel, som Lyndon LaRouche sagde, så, hvis vi handler på denne vis, er sejr inden for rækkevidde.

Foto: 2-dages grafisk vejrudsigt for det atlantiske tropeområde. (weather.gov)

Gør atter Amerikas infrastruktur stor: Gå med i Kinas globale initiativ; Drop truslen om krig

Leder fra LaRouche PAC, 5. september, 2017 – Øjeblikket er stadig modent for amerikanere til at lære af de enorme menneskelige og økonomiske tab som følge af orkanen Harvey: Byg den nye infrastruktur, der burde have været bygget for længe siden, for at forebygge, at disse katastrofer berøver amerikanere deres hjem, jobs, ufortalt rigdom og endda livet. Vend det sammenbrud, der finder sted i slow-motion, af forældede infrastrukturplatforme, på hvilke den amerikanske økonomi har arbejdet.

For henved 50 år siden lavede staten Texas et udkast til planer for et omfattende system til vand- og oversvømmelseskontrol, som ville beskytte statens Golfkystbyer fra oversvømmelse – og dens yderste, sydøstlige kyst og øvre sletter fra tørke – ved at koble mange damme og reservoirer sammen via en lang kanal langs kysten, der kunne flytte overskydende vand mellem flodbassiner. Dette var i det samme årti, hvor JFK og RFK arbejdede for en vandmanagementplan i det vestlige USA ved navn North American Water and Power Alliance – det Nordamerikanske Vand- og Elektricitetssamarbejde – et dusin gange større end Tennessee Valley Authority – til overvindelse af ørkendannelse og til kunstig vanding af landbrugsjorder.

Behovet for at bygge sådanne nye og højere teknologiske infrastrukturplatforme mindskes ikke, fordi en økonomi, der køres af Wall Street, og mange krige har blokeret for dem. Der kommer et nyt, historisk øjeblik, hvor de må udføres. Vi er nu blevet bragt til dette punkt, med tre, store amerikanske byer, der er blevet fuldstændig ødelagt af orkaner på lidt over et årti, og med økonomiske tab, der langt overstiger prisen for at bygge disse store projekter.

Dette kræver mere end blot store udgifter, der vedtages af Kongressen til katastrofehjælp – selv om FEMA's katastrofemidler vil være brugt ved slutningen af denne uge, med endnu en alvorlig orkan, Irma, der nærmer sig. Det vil blive nødvendigt at udstede statslige kreditter for billioner til infrastruktur i de kommende par år, noget, der kun kan gøres gennem statslig bankvirksomhed efter Alexander Hamiltons model og gennem den form for storstilet kredit til projekter, som blev udstedt af præsident Franklin Roosevelts Reconstruction Finance Corporation.

Kongressen må hurtigt skabe begge dele, som det er angivet i LaRouche PAC's Erklæring om en Nationalpolitik af 30. aug. Kongressen må ligeledes genindføre Glass/Steagall-bankopdeling for at sikre, at private banker trækkes ud af Wall Street-spekulation og er med i en genopbygning af finansiering. NASA må genoplives og spille en førende rolle, som denne udviklings videnskabelige drivkraft.

Dette betyder, at vi må mobilisere for de »Fire Økonomiske Love for at redde nationen« fra 2014, forfattet af *EIR's* stiftende redaktør, Lyndon LaRouche. Og Kinas og BRIKS-landenes Bælte & Vej Initiativ for globalt samarbejde om finansiering og byggeri af nye, storstilede infrastrukturprojekter, er den ramme, vi må tilslutte os.

Betänk, at USA konfronteres med tre kriser: Wall Street, som trækker det hen imod endnu et finanskollaps; truslen om atomkrig over Koreahalvøen; og sammenbruddet af fundamentet

for dets økonomiske liv, infrastrukturplatforme. Præsident Trumps oprindelige plan for sit præsidentskab, som var at samarbejde med Rusland og Kina og koncentrere os om at genopbygge Amerikas infrastruktur, ville have ført til en anden og bedre situation end disse kriser. Amerikanere må skride til handling, og handling nu, for at komme til denne plan.

LaRouche PAC må gå i spidsen for at få denne påtrængende nødvendige politik; andre vil følge efter.

Foto: Ruslands præsident Vladimir Putin, Kinas præsident Xi Jinping og hans hustru Peng Liyuan før receptionen, hvor formand Xi Jinping var vært for BRIKS-ledere og lederne af de inviterede staters delegationer. 4. sept., 2017. (en.kremlin.ru)

Lyndon LaRouche: Sabotage af min politik ved århundrede- skiftet har gjort Korea til en mulig gnist til atomkrig

4. sept., 2017 – Mens verden med bæven ser på Nordkoreas magtfulde demonstration af atomvåben og USA's trusler om krig, mindede Lyndon LaRouche verden om, at det var sabotage af hans politik for »fred gennem udvikling«, først fra George Bush' og Dick Cheneys, og dernæst Obamas, side, som forårsagede den

nuværende krise. »Rammeaftalen« fra 1994 under Bill Clinton arbejde på at afslutte Nordkoreas atomvåbenprogram, med inspektører fra IAEA på stedet, til gengæld for økonomisk samarbejde, da Bush og Cheney skrottede den til fordel for militære trusler og konfrontation. Igen i 2002, da den sydkoreanske præsident Kim Dae-jung, med opbakning fra Rusland og Kina, genoptog sin »Solskinspolitik« med at åbne for økonomisk samarbejde med Nordkorea, afviste Bush og dernæst Obama samarbejde, alt imens de beskyldte Nordkorea for at »snyde«.

Kendsgerningen er, at briterne og deres neokonservative kohorter i USA ikke ønsker en løsning, eftersom krisen i Korea retfærdiggør deres bestræbelser på at ramme Kina, økonomisk og militært. Dette bliver klart i dag gennem Washingtons respons til den opfattede trussel fra Pyongyang.

USA's inkompetente ambassadør til FN, Nikki Haley, sagde i dag ved hastemødet i FN's Sikkerhedsråd, at Nordkoreas leder Kim Jong-un »tigger og beder« om krig og sagde, at USA er i færd med at udarbejde et udkast til en resolution, der skal til afstemning i næste uge, og i hvilken »USA vil anse ethvert land, der gør forretninger med Nordkorea, som et land, der hjælper deres hensynsløse og farlige atomare hensigter« – dvs., at målet er at ramme Kina, såvel som også Rusland. Finansminister Steven Mnuchin, Wall Streets aktiv i Trump-administrationen, sagde søndag til Fox News, at han arbejdede på sanktioner, der ville medføre, at »enhver, der ønsker at handle eller gøre forretninger med [Nordkorea], ville blive forhindret i at handle eller gøre forretninger med os«. Han taler formentlig om at udelukke visse kinesiske banker og selskaber af USA's finansielle system – hvilket er sindssygt.

Dette gør det ligeledes klart, at målet også er at ramme Trump, mere bestemt hans bestræbelser på at opbygge et arbejdsvenskab mellem USA og både Kina og Rusland, og som er baggrunden for den igangværende »farvede revolution« imod ham af forrædere i begge partier.

Selv tweetede Trump, at Kina »forsøger at hjælpe, men uden meget held«, og beskyldte Sydkorea for at »formilde«, når det på nogen som helst måde ønskede at indgå i en relation med Nordkorea. General Mattis udstedte en erklæring, der sagde: »En hvilken som helst trussel mod USA eller dets territorier – inklusive Guam eller vore allierede – vil blive mødt med en massiv militær respons, der både er effektiv og overvældende.«

På den anden side udstedte den sydkoreanske præsident Moon Jae-ins kontor en erklæring, der sagde: »Korea er et land, der har oplevet en krig mellem brødre. Krigens ødelæggelser bør ikke gentages i dette land.« Moon har udtrykkeligt erklæret, at præsident Trump har forsikret ham om, at der ikke bliver nogen militæraktion imod Nordkorea uden Seouls godkendelse. Ikke desto mindre optrapper Moon-regeringen tempoet for deployeringen af THAAD-missiler i dets land (på trods af stærk opposition fra Kina og Rusland) og diskuterer med Washington, deployeringen af amerikansk, strategisk militærudstyr i Sydkorea, inklusive et atomarmeret hangarskib og strategiske bombefly.

Både Kina og Rusland fordømte kraftigt Nordkoreas atomtest, men gjorde det klart, at Washingtons afvisning af forhandlinger med Pyongyang, eller af at indskrænke sine militærøvelser, der truer Nordkorea, ligeledes er ansvarlig for krisen. »Det er min personlig opfattelse, at der slet ikke ville have været nogen konflikt, hvis USA var holdt op med at bevare konflikten«, sagde den russiske vice-premierminister og præsidentielle udsending for Fjernøsten, Yuri Trutnev, til TASS. »Hver gang, Nord- og Sydkorea synes at være ved at komme overens, og spændingerne begynder at lette, begynder der straks nogle flådeøvelser, der endda understreger en plan for øvelser, hvis formål er at angribe Pyongyang, hvilket er en direkte provokation«, sagde Trutnev.

Talsmand for det Kinesiske Udenrigsministerium, Geng Shuang, sagde mandag til reportere, at Nordkorea må være meget klar over, at FN's Sikkerhedsråds resolutioner forbyder sådanne

aktiviteter. Men Geng tog også afstand fra truslerne mod Kina. Han sagde, at Kina anså det for uacceptabelt »med en situation, hvor vi på den ene side arbejder for at løse dette spørgsmål fredeligt, men hvor vore interesser på den anden side udsættes for sanktioner og sættes på spil. Dette er hverken objektivt eller rimeligt.«

China Daily skrev i en leder: »Der er ingen tvivl om, at handlingerne fra den Demokratiske Folkerepublik Koreas side ... er grov overtrædelse af relevante resolutioner i FN's Sikkerhedsråd og har voldt alvorlig bekymring i området og globalt. Men det hjælper ikke situationen, at Trump tweeter angreb på DFK og kritiserer Sydkorea og Kina.« Lederartiklen fortsætter med at fremføre, at »den fundamentale fiasko for Trumps strategi er, at den sætter for store håb til en stramning af sanktionerne, en strategi, der i årtier har vist sig at være en fiasko«. Lederartiklen fortsætter »Hvis Trump har ret, når han siger, at Kina 'forsøger at hjælpe, uden meget held', så skyldes det, at USA ikke har lyttet til Kinas råd, såsom at genoptage sekspartsforhandlingerne og direkte kontakter mellem USA og DFK og acceptere den 'tosidede suspendering', hvor USA og Sydkorea stopper deres militærøvelser og DFK suspenderer sine atomtests.«

Putin, Xi Jinping, Abe, Moon og andre vil mødes i denne weekend, nogle på det igangværende BRIKS-møde i Xiamen, og dernæst på det Østlige Økonomiske Forum i Vladivostok, hvor Korea vil stå højt på dagsordenen.

Et svangert øjeblik

Leder fra LaRouche PAC, 4. sept., 2017 – De aftaler, der nu indgås på BRIKS-topmødet, der finder sted 3.-5. sept. i

Xiamen, Kina, og som er forbundet med det umiddelbart efterfølgende Østlige Økonomiske Forum i Vladivostok, i det fjernøstlige Rusland, vil få stor betydning for udformningen af menneskehedens fremtid i resten af dette århundrede. BRIKS er, som Kinas præsident Xi Jinping påpegede her, en helt ny skabelse inden for verdenspolitik – det er ikke en alliance, men et partnerskab, på vegne af interesserne hos både partnere og dem, der ikke er partnere. Og selv om dets medlemmer alle er lande under udvikling, så er BRIKS nu ansvarlig for 60 % af al vækst i verdensøkonomien i officiel målestok – og for meget mere i en sand videnskabelig målestok. BRIKS eksemplificerer, ligesom Bælte & Vej Initiativet, som det er nært forbundet med – såvel som også Shanghai Samarbejdsorganisationen – det nye paradigme, som Lyndon og Helga LaRouche i årtier har været de intellektuelle fortalere for. Geopolitik har totalt slået fejl. BRIKS er den bølge, der fører til fremtiden. Hvor er det uheldigt, at amerikanere og vesteuropæere ikke må læse om dette og stifte bekendtskab med det; i så fald ville den stærke tendens mod en fornyet moral og enhed i nationen, som vi nu ser bryde ud i hælene på katastrofen med orkanen Harvey, være endnu stærkere.

Det er ikke tilfældigt, at endnu en farlig Koreakrise bryder ind på netop dette håbefulde øjeblik, som signaleres af BRIKS-topmødet og disse forandringer i USA, der finder sted fra det ene øjeblik til det næste. Se på, hvor det finder sted – på Kinas grænse, og på grænsen til Rusland, og til USA's traktatpartner Sydkorea, og tæt på Japan. Vil vi give lov til, at dette potentiale bliver sprængt i luften? – evt. sammen med en hel masse andet? Under diskussioner om denne seneste Koreakrise i dag sagde Lyndon LaRouche, at det var et direkte resultat af »udefrakommende kræfters« ødelæggelse af den succesfulde politik til at forebygge krig gennem udvikling, som han havde fastlagt i 1990'erne.

Under diskussioner i dag påpegede medlem af LaRouche PAC Policy Committee, Diane Sare, det potentiale, der pludselig

mærkes i USA, for, at Kongressen, præsidenten og det amerikanske folk kan komme sammen på vegne af dette lands reelle behov, som det udtrykkes i Lyndon LaRouches Fire Love fra juni 2014, og i USA's tilslutning til den store verdensmission for menneskehedens fremme, som nu anføres af Kina og Rusland.

Vi nærmer os det historiske momentum for fundamentale forandringer, som vi i så lang tid har forberedt.

Foto: Et møde mellem BRIKS-ledere og ledere af delegationer fra inviterede stater. Xiamen, Kina, 5. september, 2017. (en.kremlin.ru)

BRIKS-topmøde peger på Løsningen

Leder fra LaRouche PAC, 3. september, 2017 – En verden, der trues af den aktuelle fare for atomkrig, som det for nyligt blev understreget af Nordkoreas sjette atomvåbentest i denne weekend, og med økonomisk ødelæggelse, frembragt af, at man har forsømt at investere i nødvendige fremskridt inden for infrastruktur og videnskab, som i Texas og på hele den Mexicanske Golfkyst, ville gøre klogt i at koncentrere sig om BRIKS-topmødet, der er begyndt i Xiamen, Kina, og som finder sted 3.-5. sept.

Kinas præsident Xi Jinping, der er vært for topmødet, erklærede, at »fred og udvikling«, og ikke »konflikt og konfrontation«, er den politik, planeten har brug for. Han påpegede de »voksende finansielle risici«, der konfronterer verden under det nuværende system, og opfordrede i stedet til, at »vi forfølger en innovationsdrevet udvikling«. For at opnå

dette, holdt han Kinas Bælte & Vej Initiativ frem som eksempel og angreb sladdereren om, at det blot skulle være endnu en geopolitisk plan for dominans:

»Lad mig udtrykke dette klart: Bælte & Vej Initiativet er ikke et instrument, der skal fremme nogen som helst geopolitisk dagsorden, men er derimod en platform for praktisk samarbejde. Det er ikke en plan for ulandshjælp, men derimod et initiativ for indbyrdes forbunden udvikling, der kræver ekstensiv rådslagning, fælles bidrag og fælles fordele. Jeg er overbevist om, at Bælte & Vej Initiativet vil udgøre en ny platform for, at alle lande kan opnå win-win-samarbejde.«

Og, for denne verdens Thomas Tvivlere, har vi Kinas fænomenale og igangværende præstation med at løfte over 700 millioner af sin egen befolkning ud af fattigdom, og landets indsats for at gøre det samme i planetens mest udfordrende og forarmede områder – Afrika, Haiti osv.

Rusland under Vladimir Putin er helt enig i forpligtelsen til denne Xi Jinpings win-win-politik – samt til den underliggende idé om menneskets kreativitet, der driver den fremad. I en dialog den 1. sept. med flere end 1 million unge russere i klasseværelser i 24 regioner i hele landet, fastlog Putin pointen med veltalenhed og enkelhed:

»Dit mål er ikke bare at lave noget nyt. Det er selvindlysende. Det vil faktisk blive noget nyt, baseret på, hvad der tidligere er skabt. Dit mål er at tage et skridt fremad ... I, som nu begynder på et nyt liv, må lægge jer dette på sinde, være opmærksom på det og ikke kun gøre det bedre end forudgående generationer, men gøre det bedre på et nyt niveau ... For at vi kan bevare vores suverænitet og gøre livet for vort folk og de fremtidige generationer, jeres børn og børnebørn, bedre end i dag, er det bydende nødvendigt at gøre kvalitativt nye fremskridt.«

Der er således en grund til, at Lyndon LaRouche bliver ved med

at påpege den globale lederskabsrolle, som i dag præsteres af Rusland og Kina, og behovet for, at USA bliver helt integreret i Bælte & Vej Initiativet. Præcis, som der også er en grund til, at Det britiske Imperium er fast besluttet på at gøre netop disse to nationer til mål for udslettelse, og ligeledes på at gøre Trump-administrationen i Washington til mål for ødelæggelse, for at Trump ikke skal leve op til sin forpligtelse om at forbedre båndene til, og samarbejde med, Kina og Rusland. For den idé, som Putin forelagde for disse millioner af unge russere, er selve den hjørnesteen, på hvilken selve USA blev grundlagt.

Foto: BRIKS-ledermøde i det udvidede regi. (en.kremlin.ru)